SAYI : 1 150 Kuruş
15 OCAK 1975

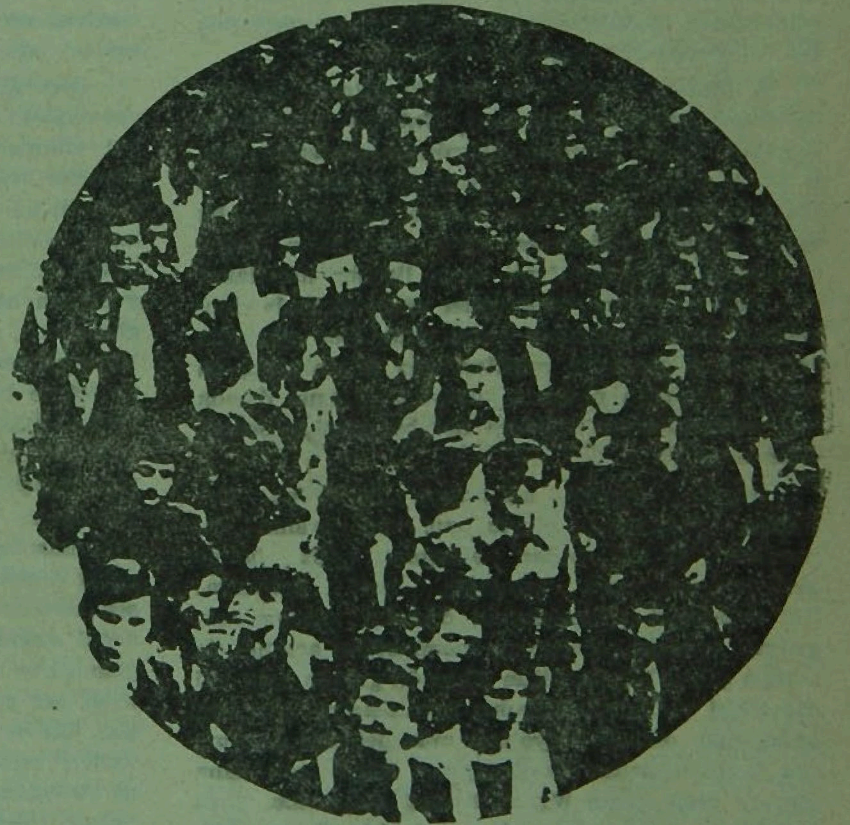
sosyalist GENÇLİK

GENÇLİK, ÖĞRENCİ GENÇLİK VE DAHA DA ÇOK İŞÇİ GENÇLİK MÜCADELENİN SONUCUNA KARAR VERECEKTİR
— LENİN —

Bağımsızlık, demokrası, sosyalizm mücadelesinde

Gençliğe çağrı

* **İŞÇİ - KÖYLÜ VE ÖĞRENCİ GENÇLİK EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI SOSYALİZM BAYRAĞI ALTINDA BİRLEŞ!...**
* **SÖMÜRGE VE YARI - SÖMÜRGE HALKLARININ, EMPERYALİZME KARŞI VERDİKLERİ BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ HER GEÇEN GÜN BÜYÜMEKTE VE EMPERYALİST ZİNCİRİN HALKALARINI TEKER TEKER KOPARMAKTADIR.**
* **SÖMÜRÜ VE SINIF TAHAKKÜMLERİNİ SÜRDÜRMEK İÇİN, SERMAYEDARLARIN, BAŞTA İŞÇİ SINIFI OLMAK ÜZERE TÜM EMEKÇİ HALKIN ÜZERİNE UYGULADIKLARI BASKI VE TERÖR, EMEKÇİ HALKIN GİTTİKÇE BÜYÜYEN, BİLİNÇLİ MÜCADELESİ İLE KARSILAŞMAKTA VE FAŞİZMİN EN SAĞLAM KALELERİ BÜTÜN DÜNYADA BİRER BİRER YIKILMAKTADIR.**
* **EMPERYALİST BUNALIMIN GİTTİKÇE DERİNLEŞTİĞİ, BÜTÜN KAPİTALİST DÜNYADA İŞSİZLİK VE HAYAT PAHALILIĞININ BAŞLICA SORUN HALİNE GELDİĞİ, KİTLELERDE HUZURSUZLUĞUN ARTTIĞI, YIĞIN HAREKETLERİNİN YENİ BOYUTLARA ULAŞTIĞI VE SİYASİ İSTİKRARSIZLIĞIN HER GEÇEN GÜN FAZLALAŞTIĞI GÜNÜMÜZDE, İŞÇİ SINIFININ SOSYALİZM MÜCADELESİ HER YERDE GÜÇLENMEKTEDİR.**

Batıda serbest rekabetçi dönemin dinamik çağını yaşayan kapitalizm, sermaye ve üretim dalında meydana gelen yoğunlaşma ve merkezileşmenin sonucu, banka, sanayi, ticaret dalında tekeller meydana gelmiştir. Banka, sanayi, ticaret dallarındaki tekelleıde, banka çatısı altında kaynaşıp finanskapitali meydana getirmiştir. Finanskapital burjuvazinin içinde azınlık bir zümre, bir avuç parababası demektir. Kapitalizmin çürümesi asalaklaşması demektir. Finanskapitalle birlikte burjuva devletinin yapısında gözlenen değişiklik artık devletin tamamen bir avuç parababası tekelcinin devleti oluşu, tekelci devlet kapitalizminin oluşmasıdır.

1) Finans kapitalle birlikte emperyalizm aşamasına giren kapitalizmi sermaye ihracına başlamış, geri kalmış ülkeleri kendisine bağımlı kılarak, pazar haline getirmiştir.

Emperyalizm aşamasında meta ihracı yanında özellikle sermaye ihracına başlayan kapitalizm, sermaye ihraç ettiği serbest rekabetçi dinamik, yaptığı ülkelerde kapitalizmi de geliştirmek mecburiyetinde kalır. Sömürge ve yarı sömürge ülkelere emperyalizmin yaptığı sermaye ihracı, ihraç edilen ülkede kendi iç dinamiği ile serpilemiyen kapitalizmin, gelişip saçılmasına yardımcı olur.

Bu ekonomik olgu, kapitalizmin pazar alanı içine giren ülkelerde, kapitalizmi, derinlemesine ve genişlemesine yayarken, aynı zamanda yarı sömürge ülkelerde işçi sınıfının nicelik ve nitelik olarakta gelişmesini sağlamıştır.

2) Bu gelişim, bu ülkelerde bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde, işçi sınıfının öncülüğünü tartışmasız olarak, gerekli kılmıştır.

Emperyalizmin tanımını ve emperyalizm yarı sömürge ülkeler arasındaki ilişkilerin genel niteliğini koyduktan sonra söylenenlerin ışığında günümüz dünyası; Burjuva basınında da itiraf etmek mecburiyetinde kaldığı gibi; bugün tüm dünya kapitalist sistemi, kapitalizmin kendi yapısının eseri olarak gelişen ekonomik buhranın etkisi altında çaresizlik içinde bunalmaktadır. Buhran yükselen fiyatlar (enflasyonla) ile birlikte, eskisinin aksine, ekonomik hayatta durgunluk, iflasların yanında İtalya, Amerika, İngiltere gibi ülkelerde üretimin geçen yıllara nazaran azalmasıyla beraber kendisini hissettirmektedir. Bunun sonucu olarak var olan işsizler ordusuna yenileri katılmakta, Amerikada işsizlerin sayısı 6.5 milyonu bulmaktadır. Burjuva basınının dünyanın kaçınılması imkânsız bir kaderi olarak lanse ettiği buhranların, sosyalist ülkelerin sağlam ekonomik yapısı içinde görülmeyişine es geçmekte buhranların bu ülkelerden uzak kalış nedenlerine ise hiç dokunamamaktadır...

Burjuvazi kendi dünya görüşleriyle birlikte, düzenlerinin de çıkmazını görüşlerinin şaşkınlığı içindedir. Emperyalist merkezleri sarsan buhranları elleri altında tuttukları yarı sömürge ülkelere de sıçramakta, yarı sömürge ülkelerin cı

(Devamı 7. sayfada)

BAŞYAZI

Niçin çıkıyoruz

Ülkemizdeki devrimci mücadele bugün yeni boyutlara ulaşmıştır. Ekonomik ve siyasi bunalımın hergeçen gün biraz daha derinleşmesi, başta işçi sınıfımız olmak üzere bütün emekçi halkın daha fazla ezilmesine ve sömürülmesine, bundan dolayı da düzene olan öfkelerinin artmasına yol açmaktadır. Bu durum, biryandan işçi sınıfının mücadelesini geliştirirken, öte yandan da daha geniş emekçi yığınlarını hızla bir uyanış süreci içine sokmaktadır. Fakat şu acı bir gerçektir ki, işçi sınıfının kendiliğinden-gelme hareketiyle, sosyalist hareket arasında eskiden beri süregelen bir kopukluk mevcuttur, bu da henüz sosyalist hareketin tam örgütlenmemesinde ve sosyalistlerin düzenli, disiplinli olarak geliştirilen bir örgütsel plân çerçevesinde, işçi sınıfının en yiğit ve en önde gelen öncü elemanlarını kucaklayamaması ve bilimsel sosyalizmi, işçi sınıfı içinde yayma ve de işçi sınıfına maletme görevini yerine getirememiş olması gerçeğinde yatar.

Fakat şurası da açıktır ki böylesine bir görev işçi sınıfın siyasi partisinin sorumluluğudur. İşçi sınıfının siyasi partisi bu görevin başarıyla yerine getirilmesinde kendine düşenleri yaparken bir yandan da toplumun bütün sınıfları içinde sosyal muhalefetin örgütlenmesi için elbetteki, bütün çalışma metodlarını yerine getirecek, bu metodları örgütleyecektir. İşçi sınıfı partisi; bu görevleri yerine getirirken, işçi sınıfının öncülüğü meselesinde gereken titizliği göstermek zorunluluğunu da taşır. Bu noktanın özellikle en somut vurgulandığı yer örgütsel alanda kendini gösterir. Partinin işçi sınıfının öncülüğünü sağlayabilmesi için, örgütsel alandaki çalışmaların önemi büyüktür. İşçi sınıfı sosyalistlerinin bugün başta gelen görevi, işçi sınıfının sosyalist partisinin güçlenmesi, onun toplumsal muhalefette öncü

(Devamı 7. sayfada)

SOSYALİST GENÇLİK

Gençlik ve örgütlenme sorunu

Baykal GÜRSOY

Bütün dünyada 1960'tan sonra ve bilhassa 1967-68'den sonra gençlik hareketlerinin gittikçe geliştiğini, ülke siyaseti üzerinde daha fazla etkin rol oynadığını görürüz. Fransa'da 1968'de meydana gelen ve gelişen gençlik hareketleri ilkönce birçok Avrupa ülkesine sıçramış, daha sonra da Sömürge - yarı sömürge ülkelerin gençliğinin etkin kitle hareketleri görülmüştür. Bugünkü burjuva toplumunun içine girdiği krizin sonuçlarının kendisine büyük zararlar verdiğini gören kapitalist toplumların gençliği, gittikçe artan bir şekilde mücadeleye atılmaktadır. Gençlik hareketlerinin ilk başladığı andan bugüne dek gelişimine bir göz atacak olursak aldığı mesafenin oldukça büyük olduğunu görürüz.

Türkiye'de gençlik hareketleri 1968-69 döneminden sonra hızla gelişmiş ve bu hareketler 12 Mart dönemine kadar yani faşizmin resmi bir nitelik kazandığı döneme kadar yoğun bir şekilde devam etmiştir. 1968-69 döneminde Türkiye'de üniversite gençliği akademik bazı sorunlarını halletmek ve üniversite içindeki anti-demokratik uygulamaya son vermek amacıyla harekete geçmiştir. Bu hareketler, kısa zamanda gençliğe, kendi sorunlarının, ülke sorunlarından soyutlanamayacağı gerçeğini göstermiştir. Ve gelişimde bu yönde olmuştur.

6. filonun İstanbul ve İzmir'e gelmesi akabinde doğan gençlik hareketleri, Nato'yu protesto ve Nato'dan çıkma yönünde düzenlenen gösteriler, kanlı pazar olayı bütün bunlar gençliğin anti-emperyalist niteliğini ortaya koyan hareketlerdi. Gençlik, bu mücadelesini sürdürürken faşist saldırıların, faşist baskıların, yoğunlaştığına, kara listeler hazırlanarak yiğit unsurların teker teker «faili meçhul» cinayetlere kurban gittiğine tanık oldu. Her cinayetin arkasından gençliğin şehitleri için düzenlediği, on binleri kapsayan protesto yürüyüşleri, onun demokrasi mücadelesindeki yerini net bir şekilde ortaya çıkardı.

Bugün yeryüzü nüfusunun % 50'den fazlasının gençlerden oluştuğunu, bu oranın ülkemizde % 60 kadar olduğunu göz önüne alırsak ve yine gençliğin, anti - emperyalist anti-faşist mücadeledeki önemini unutmazsak, gençlik içindeki çalışmanın önemi bütün açıklığı ile ortaya çıkar. Bugün bütün dünyada gelişen sınıf mücadeleleri ve ulusal kurtuluş mücadeleleri, gençliği, kaçınılmaz olarak Sosyalizm mücadelesine katılmaya zorlamaktadır. Bugün genç kuşak çok daha duyarlı olup, çağın büyük siyasal olaylarına, yaşlı kuşaklara göre daha dolaysız tepki göstermektedir.

İşte herşeyden önce: bazı burjuva ideologlarının gençliği bağımsız bir sınıf olarak, hatta toplumun en ileri sınıfı gibi göstermek istedikleri, ve yine bazılarının da gençliğin mücadeledeki yerini görmemezlikten geldiği bir ortamda, sosyal bir grup olan gençliğin özelliklerini, toplumdaki ve devrimci süreçteki yerinin iyi bir tesbitini yapmamız gerekmektedir. Ancak bu şekilde yapılacak doğru bir tesbit, bizim, gençliğe yaklaşımımıza, onun örgütlenmesi ve devrimci mücadeleye kazanılmasında, burjuvazinin gençlik üzerine oynadığı oyunları bozmamıza ışık tutabilir.

Bugün sadece Türkiye'de değil ama bütün ülkelerde gençliğe doğru bir şekilde yaklaşamayan, onu işçi sınıfı mücadelesine kazanamayan ve bu yönde örgütleyemeyen bir mücadele, gençliği burjuvazinin eline terk eden bir mücadele, gücünden çok şey kaybedecektir. 12 Mart öncesi T.İ.P yaklaşımı ve bunun doğurduğu ters yöndeki yaklaşım Türkiye işçi sınıfı hareketine büyük zarar vermiştir. Bu gözden kaçırmamamız gereken ve ders çıkarmamız gereken önemli bir olgudur.

Gençlik, kendine özgü karakteristiği ve izafi bir bağımsızlığı olan sosyal bir gruptur. Gençliğin bu karakteristik özellikleri bütünüyle ele alındığında belli bir ölçüde yaşının özelliklerine bağlıdır. Fakat biz gençliğin bu özelliklerini «genç kuşağın sosyal, ekonomik ve siyasal hayatının objektif koşulları ile bağlantılı olarak incelemedikçe» gençliğin sosyal hayattaki rolünü aydınlatmak mümkün değildir. Ancak Marksist - Leninist sınıfsal yaklaşım, ancak bu bakış açısı gençliğin toplum içindeki yerinin ve rolünün analizinde tayin edici olabilir.

Gençlik, kendine özgü bazı özellikleri olan sosyal bir grup olarak izafi bir bağımsızlığı olmasına rağmen, homojen bir yapıya sahip değildir. Kapitalist ülkelerde, gençlik toplumdaki bütün çelişkileri, uzlaşmaz sınıfların çelişkilerini bünyesinde taşır. Bundan da kapitalist toplumlarda, gençlik hareketlerinin sınıfsal mücadelesinin dışında gelişemiyeceği, sadece emekçi gençliğin değil ama öğrenci gençliğin de hayati ihtiyaçlarının ve hedeflerinin, emperyalizme karşı mücadeleden geçtiği sonucu çıkar.

Sömürge ve yarı sömürge ülkelerin gençliğinin, ulusal kurtuluş mücadelesinin coşkun atılım dönemlerinde bir bütün gibi hareket ettiği görülür. Fakat anti-feodal ve anti-emperyalist devrimlerden sonra, ulusal kurtuluş mücadelelerinin giderek sömürü ilişkilerine karşı mücadeleye dönüştüğü anda, gençlik içindeki sınıf mücadelesi daha bir açıklık kazanır.

Yukarıdan beri anlatmağa çalıştığımız noktalardan şunu söyleyebiliriz: İşçi sınıfı sosyalistleri, bir yandan gençliğin izafi olarak bağımsız grup bütünlüğünü görmemezlikten gelen ve gençlik içindeki sosyal gruplaşmayı mutlak olarak kabul edenlere karşı, öte yandan da gençliğin bütünlüğünü abartanlara karşı, toplumun sınıflara bölünmesine rağmen, gençliğin bu sınıflardan bağımsızlığını iddia edenlere karşı mücadele etmek zorundadır. Ancak bu sapmalara karşı mücadele ve gençliğin toplumsal yapı içindeki yerini ve rolünü doğru bir tesbit, gençliğe mücadelede hakettiği yeri verebilir.

Geçmişte ve günümüzde gençlik hareketlerinin yapısındaki çelişkileri görmemezlikten gelen, gençliğin «tamamen devrimci karakteri»ni ileri süren görüşler olmuştur. Gençliğin atılganlığının sınıfsal çıkarlardan daha güçlü bir itici güç olduğuna inanmak, meseleyi hiç anlamamaktadır. Gençlik hareketlerini doğuran sebep olarak, başlıca sebep olarak, gençliğin atılganlığını veya «devrimci geleneği»ni göstermek, meseleyi basite almak ve saptırmaktan öteye gidemez. Gençliği harekete geçiren güç, her yerde içinde bulunduğu maddi şartlar ve zorunluluklardır. Ülkedeki ekonomik bunalım, gençliği harekete geçiren başlıca etkendir. 1967-68 de bütün dünyada gençlik hareketlerinin başlaması ve özel olarak Türkiye'de 1968-69 sonrası gençlik hareketlerinin yoğunlaşması, ancak bununla açıklanabilir. Emperyalist dünyanın 1968'lerden sonra, gittikçe yoğunlaşan ekonomik bir bunalım içine girmesi ve bunun doğal sonucu olarak siyasi istikrarsızlığın meydana gelmesi ve bu bunalımdan gençliğin direkt zarar görmesi, işte gençliği harekete geçiren başlıca temel etken. Bu da bize şunu gösterir: Eğer gençlik hareketleri çağın temel sınıf ve düşüncesiyle geleceğini birleştirmezse, işçi sınıfı hareketinin bir parçası haline gelmezse, sonuçsuz kalmaya mahkumdur. En güçlü gençlik hareketleri bile, bunu sağlayamazsa ya sonuçsuz kalır yada çoğu zaman olduğu gibi burjuvazinin oyuncağı olmağa, onun kendi çıkarları için provoke edeceği bir hareket olmaktan öteye gidemez.

Türkiye'de 12 Mart öncesi gençlik hareketlerine bir göz attığımızda bu durumu açık bir şekilde görürüz. 12 Mart öncesinde gençliğin anti-emperyalist ve anti-faşist yönde geliştirdiği hareket oldukça güçlü bir hareket olmasına rağmen, tüm ülke yüzeyine yayılan bir hareket olmasına rağmen, yine de gerçek hedeflerine ulaşamamıştır. Emperyalizm ve yerli hakim sınıflar tarafından kendi aralarındaki çıkar mücadelesinde ve gelişen sınıf mücadelesini ezmek ve durdurmak için, faşizmi tezgâhlamak için bahane ettikleri bir hareket haline getirilmiştir. Şüphesiz gençliğin mücadelesinin bu amaçlarla provoke edilmesi, gençlik hareketlerinin yanlış ve kötü olduğu anlamına gelmez. Bu duruma sebep olarak kişiler de gösterilemez. Bu şekilde bir değerlendirme, ancak kendi hatalarımızı görmemezlikten gelmek ve ucuz bir eleştiri ile geçmişi mahkûm etmektir. Bunların aksine, işçi sınıfı hareketinin cılız olması, mevcut tek siyasi kuruluş T.İ.P.'in baştan gençlik hareketine ters tavır alması, bu hareketleri işçi sınıfının hareketine bağlayacağına, «aman faşizm gelir» anlayışıyla, gençliğin gelişen hareketinden kendisini tecrit etmesi, işte bunlar 12 Mart öncesi gençlik hareketlerinin çıkmazıdır

Bugün başlıca görevin, işçi sınıfının merkezi otoritesini güçlendirmek ve işçi sınıfı içinde alabildiğine örgütlenmeye gitmek olduğunu, bu görevi yerine getirmeden diğer görevlerin yerine getirilmesinin mümkün olamayacağını bir an bile unutmadan gençliği örgütleme çabasına girmek ve daha baştan gençlik hareketinin, sosyalist hareketle bağlantısını kurmak ve uyum içinde gelişimini sağlamak gerekmektedir.

Gençliğin çeşitli tabakalarının çıkarları ve bunların elde edilmesi için gerekli mücadele yöntemleri bakımından, demokratik örgütlenmelerinin yani kendi mesleki örgütlenmelerinin oluşturulması, varolan örgütlerin güçlendirilmesi şarttır. Bugün işçi gençlik sendikalar içinde örgütlenerek, günlük mücadelesini, yani ekonomik ve demokratik talepleri doğrultusunda mücadelesini yürütmektedir. Bunun dışında kalan emekçi gençlik ve orta öğretim gençliği, bugün hemen hemen tamamen örgütsüz durumdadırlar. Üniversite gençliği ise 12 Mart öncesi dönemde, en geniş bir şekilde, okul dernekleri içinde örgütlenmişti. 12 Mart faşizmi sırasında bu derneklerin tümü kapatılmış ve yine bu dönemde çıkarılan anti-demokratik dernekler kanunu ve polis tarafından kurdurulan faşist dernekler, üniversite gençliğinin, okul dernekleri içinde örgütlenmesini engellemektedir. Fakat biz, her şeye rağmen, yine de üniversite gençliğini, değişik isimler altında kurulan, dernekler içinde örgütleyebiliriz ve örgütlememiz de gerekir. Bu konuda, cidden yığın örgütleri olan, mevcut derneklerin güçlendirilmesi yönünde, buraya mümkün olduğu kadar geniş öğrenci kitlesini çekme yönünde mücadele etmeliyiz.

Bugün, faşist saldırıların yoğunlaştığı bir dönemde, gençliğin en ileri unsurları yani sosyalistler bir dağınıklık içinde bulunmaktadırlar. Bu dağınıklığa son vermek ve toparlanmayı sağlamak için sosyalist gençlik örgütlerinin kurulması bir zorunluluktur. Gençliğin sosyalist unsurlarını kendi bünyesinde birleştirmek, gençliğin, mümkün olan, en geniş kesimlerini sosyalizm mücadelesine kazanmak, anti-emperyalist anti-faşist gençliğe sadece ideolojik planda değil ama örgütlü bir güç olarak, pratikte de öncülüğünü sağlamak için ve bir bütün olarak gençlik hareketlerinin, işçi sınıfı hareketiyle uyum içinde gelişmesini, ve giderek onunla, bütünleşmesini sağlamak için sosyalist gençlik örgütlerinin kurulması gerekmektedir:

Ve işte, bunu sağlamak için GENÇ SOSYALİSTLER BİRLİĞİ kurulmuştur. Genç sosyalistler birliği (GSB), emekçi gençliğin ve öğrenci gençliğin kaynaşması, gençliği, bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde doğru bir şekil örgütlemek ve yönlendirmek, sosyalist hareketle, uyum içinde gelişmesini sağlamak amacına yöneliktir.

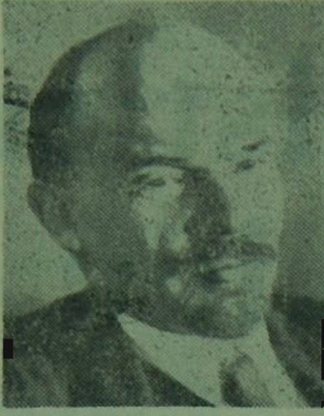
Fakat şunu hemen belirtelim ki, sosyalist gençlik örgütleri bir parti değildir, ve hiç bir zaman bir sosyalist partinin görevlerini üstlenmezler. Fakat bu örgütler gençlik içinde bu şekilde eğilimlerin doğmasını engellemek, sosyalist örgütlenme ve çalışmada bir partinin önemini, özellikle vurgulayarak, genç arkadaşları sağlıklı bir şekilde mücadeleye kazandırmaya çalışır ve çalışmak zorundadır. Bunun dışında bir davranış, yani kendini bir parti gibi görmek veya partiye alternatif gibi davranmak ancak ve ancak sosyalist harekete zarar verir. Bu şekilde yanlış yaklaşımlar geçmiş hareketimiz içinde de olmuş ve harekete ciddi zararlar vermiştir. 15-16 Haziran işçi hareketlerinden sonra, T.İ.P.'in yanlış yaklaşımı ve güçsüzlüğü DEV-GENÇ içinde bu eğilimin doğmasına yol açmış, onu ikili bir yapının içine sürüklemiştir Bu durum DEV-GENÇ'in tabanından uzaklaşmasına ve giderek kopmasına sebep olmuştur. Bugün bile, bu yanlış eğilim, hareketimiz içinde görülmektedir. Bu yanlış eğilim, ancak, gençlik içinde doğru bir çalışma ve güçlü bir işçi sınıfı hareketinin yaratılmasıyla yenilebilir. Yoksa bu gibi küçük burjuva eğilimler her zaman için görülecektir.

Aynı şekilde, sosyalist gençlik örgütlerini bir partinin yan örgütlenmesi veya gençlik teşkilâtı gibi görmek de oldukça hatalıdır. Gençlik örgütleri, partiden bağımsız örgütlerdir ve şimdiye kadarki devrimci pratikte, bunun böyle olması gerektiğini göstermiştir. T.İ.P.'in, F.K.F döneminde, meseleye bu şekilde yaklaşması, gençlik örgütlenmesinin insiyatifini kırmış, onun, bağımsız gelişimini sekteye uğratmıştır.

Sosyalist gençlik örgütleri, bir yandan, örgütsel bağımsızlık, yani gençlerin kendi insiyatifleri ile çalışmalarını yürütmesi gerektiği ilkesine ve öte yandan işçi sınıfı partisinin yol göstericiliği ilkesine uymak zorundadır. Bunu ustaların koyduğu gibi öz olarak belirtirsek: *«Örgütlenmede bağımsızlık, tavırda bağımlılık»* Bu ilkeden uzaklaşmak, bunun bir yanını ihmal etmek, ya bizi parti tanımazlığa, yada partinin gençlik kolları gibi hareket etmeğe götü-

(Devamı 6. sayfada)

V. İ. LENİN

Öğrenci hareketi ve günümüzdeki politik durum

Petrograd Üniversitesinde boykot ilân edilmiş bulunuyor. Boykot hareketine birkaç diğer yüksek öğrenim kurumu da katılmıştır. Hareket, şimdiden, Moskova ve Harkov'a yayılmıştır. Yabancı basın ve Rus Basınına, Rusya'dan gelen özel mektuplara bakılacak olursa, oldukça geniş bir akademik hareketle karşı karşıya bulunuyoruz.

Eski günlere dönün.. Devrim - öncesi Rusya'ya dönün. (1) Bütün bu olayların kanıtladığı çağrı, budur. Hükümetteki gericiler, her zamanki gibi, Üniversiteyi hizaya getirmeye çalışıyorlar. Otokratik Rusya'nın ebedi bir özelliği olan, öğrenci örgütlerine karşı mücadele, -«Başbakan» Stolypin'in tam desteğiyle davranan- Yüz Kara (2) Bakan Schwartz'ın, 1905 sonbaharında öğrencilere vaadedilen (o sıralarda devrimci işçi sınıfının baskısı altında olan otokrasi, Rus vatandaşlarına neler «Vaad» etmemişti ki.) Özerkliğe karşı, otokrasinin «öğrenciler olmaksızın, elleri dolu» olduğu sürece yararlandıkları ve otokrasinin, bir otokrasi olarak, ergeç geri almak için çalışmak zorunda olduğu, özerkliğe karşı bir kampanyası biçimine büründü.

Liberal basın, her zamanki gibi, ağlaşıp, sızlanıyor, ama bu defa Oktobristlerin (3) bazılarıyla birlikte. Profesyoneller güruhu (Profesörler kastediliyor da ağlaşıp, sızlanıyor: Hükümete, karşı çıkma yolunu tutmaması ve «ayaklanmalardan yorgun düşen bu ülkede», «reformlar yoluyla barış ve düzeni güvenlik altına almak» amacıyla bu mükemmel fırsattan yararlanması için yalvarıyorlar, öğrencilere, sadece gericilerin işine yarayacak olan, v.b. kanunsuz yöntemlere başvurmamaları için yalvarıyorlar. Bütün bu iddialar ne kadar eski ve yıpranmıştır ve yirmi yıl önce, 1880'lerin sonundaki durumu ne kadar canlı bir biçimde hatırlatmaktadır. O gün ile bu gün arasındaki benzerlik, bu anı kendi başına, üç yıl süren devrimin getirdiği değişikliklerden ayrı olarak, düşünecek olursak, özellikle dikkat çekicidir. Çünkü Duma (4) (ilk bakışta), çok az farklı bir şekilde, aynı devrim-öncesi güçler sıralanışını ifade eder; sarayla bağlantıları olmasını ve devlet memuru olan kardeşi vasıtasıyla nüfus kullanmayı temsili bir hükümetin bulunmasına tercih eden, barbar toprak ağasının egemenliği, aynı devlet memurunun, hamilerinden yollarını ayırmak istemeyen tüccarlar (octobristler) arasında sahip olduğu destek; en büyük kaygıları sadakatlerini göstermek olan ve iktidara yapılacak tavsiyeleri liberalizmin siyasî faaliyeti olarak gören burjuva intelligentsia'sının «muhalefeti». Duma'daki işçi temsilcilerinin, proletaryanın yakın geçmişte yığın mücadelesi yoluyla oynadığı rolü çok zayıf bir hatırlatıcısı durumundalar.

Bu şartlar altında öğrencilerin eski, ilkel akademik mücadele biçimlerine önem verilebilir mi? sorusu, sorulabilir. Eğer liberaller, 1880'lerin politikasına (elbetteki, buna ancak alay etmek için politika denebilir) geri dönmüşlerse, sosyal-demokratlar akademik mücadeleyi şu veya bu şekilde desteklemeyi gerekli gördükleri takdirde, görevlerini sınırlamış olmazlar mı?

Anlaşılıyor ki bu soru, çeşitli yerlerdeki Sosyal-Demokrat öğrenciler tarafından sorulmakta. Her halde gazetemizin yazı kurulu bir gurup sosyal demokrat öğrenciden şunları içeren bir mektup almış bulunuyor:

«13 Eylül'de Petrograd Üniversitesi öğrencilerinin yaptığı bir toplantıda Schwartz'ın saldırgan taktiklerine karşı, Rusya'daki bütün öğrencileri genel bir boykota çağırma kararı alındı. Boykotun platformu, tamamen akademikdir, toplantı Moskova ve Petrograd meslek konseylerinin özerklik için mücadelede attığı «ilk adımları» hararetle onaylamıştır. Petrograd toplantısının ortaya attığı, tamamen akademik platform karşısında kuşatılmış bulunuyoruz, bugünkü şartlar altında, böyle bir platformu tasvib edilmez ve öğrencileri faal ve geniş çapta bir mücadele için birleştirmekten uzak buluyoruz. Öğrenci hareketini asla kendi başına bir hareket olarak değil, ancak genel siyasî eylemle eş güdümlü bir hareket olarak düşünebiliriz. Öğrencileri birleştirebilecek unsurlar mevcut değildir. Bu nedenle akademik eyleme karşıyız.»

Mektubu yazanların yaptığı hatâ, ilk bakışta sanılandan çok daha büyük bir siyasi önem taşımaktadır ,çünkü yazarların ileri sürdükleri iddialar, bir boykota katılıp katılmama meselesinden çok daha geniş ve önemli bir konuya değgindir.

«Öğrenci hareketini... ancak genel siyasi eylemle eş güdümlü bir hareket olarak düşünebiliriz... Bu nedenle akademik eyleme karşıyız.»

Bu iddia, temelinden yanlıştır (altını çizen - ç.n.). Devrimci bir şiar, yani, öğrencilerin ve proletaryanın eş güdümlü siyasi eylemi için çalışmalıyız, v.s Burada, daha geniş, daha kapsamlı ve militan ajitasyon için canlı bir klavuz ilke olmaktan çıkmış, hareketin çeşitli biçimlerinin çeşitli aşamalarına mekanik bir şekilde uygulanan cansız bir doğma haline getirilmiştir. Devrim derslerinin «son sözünü» tekrarlayarak, eş güdümlü siyasî eylem ilân etmek yetmez. Her fırsattan ,her türlü durumdan ve her şeyden önce, ileri unsurların her hangi biriyle otokrasi arasındaki her yığın çatışmasından *yararlanarak*, siyasî eylem için *nasıl* ajitasyon yapılacağını *bilmek* gerekir. Bu, elbetteki, her öğrenci hareketini önceden «aşamalara» bölmek ve, «zamansız» bir şekilde politikaya geçilir korkusuyla, her aşamayı mutlaka ve titizlikle izlememiz gerekir, ilh. demek değildir. Böyle bir görüş, son derece zararlı bir bilgiçlik olur ve sadece oportünist bir politikaya hizmet eder. Ancak, katı bir anlamda, yanlış anlaşılmış bir şiar uğruna, gerçek durumu ve belirli bir yığın hareketinin şartlarını hesaba katmayı reddeden, bunun tam aksi olan hatâ da, aynı derece zararlıdır. Şiar, bu şekilde uygulanacak olursa, kaçınılmaz olarak yozlaşır ve devrim gevezeliği halini alır.

Akademik hareketin, siyasî hareketi kısıtlayacağı veya böleceği veya dikkati siyasi hareketten uzaklaştıracağı durumlar olabilir; Ve böyle bir durumda, elbetteki, Sosyal-demokrat öğrenci gruplarının görevi, böyle bir harekete karşı ajitasyonlarını yoğunlaştırmak olur. Ama, bugünkü nesnel siyasî şartların çok farklı olduğunu herkes görebilir; akademik hareket, dar bir özerkliğe az çok alışmış olan yeni bir öğrenci «vardiya» 'sının harekete geçişine işaret etmektir ve bundan da öteye, bu hareket, şimdi, yığın mücadelesinin diğer biçimlerinin mevcut olmadığı bir zamanda, geniş yığınların sessizce, bilerek ve yavaşça, üç devrim yılının tecrübesini *sindirmeye* devam ettiği bir uyuşukluk döneminde başlamaktadır.

Bu şartlar altında, «akademik harekete karşı» olduklarını ilân ederlerse, Sosyal Demokratlar derin bir hata işlemiş olurlar. Hayır, partimize bağlı olan öğrenci grupları bugünkü hareketi desteklemek, genişletmek ve ondan yararlanmak için ellerinden gelen bütün çabayı harcamak zorundadırlar, Sosyal-Demokratların hareketin ilkel biçimlerine destek oldukları bütün durumlarda olduğu gibi, bu durumda da, desteğimiz, başlıca ve öncelikle, bu çatışmayla harekete geçen ve bu çatışma biçimi onların genel olarak ilk siyasî çatışmaları olan geniş tabakaları ideolojik ve örgütsel alanda etkilemeyi hedef almalıdır. Çünkü, son iki yıl içinde üniversiteye giren öğrenciler hemen hemen tamamiyle siyasetten uzak tutulmuşlar ve dar bir özerklik havası içinde, sadece resmi profesörler ve hükümet basın tarafından değil, aynı zamanda liberal profesörler ve bütün kadet partisi (5) tarafından eğitilmişlerdir. Bu gibi genç insanlar için, geniş çapta bir boykot hareketi başlatabilseler, bunu yapmaları için onlara her türlü yardımı yapmalıyız; ama, elbetteki, biz sosyalistler olarak her hangi bir burjuva hareketinin başarısını garanti edemeyiz. «Mücadele edenler bunun farkında olsun olmasın, siyasî çatışmanın başlangıcıdır.» akademik protestocular yığınına bu çatışmanın nesnel önemini izah etmek; bu çatışmayı *bilinçli* bir siyasi çatışma haline getirmek; Sosyal-Demokrat öğrenci gruplarının ajitasyon faaliyetlerini on misli yoğunlaştırmak ve bütün bu faaliyetleri, bu üç yılın tarihinden çıkarılacak devrimci derslerin sindirileceği, yeni bir siyasî mücadelenin kaçınılmazlığının anlaşılacağı ve-günümüzde de geçerliliğini kaybetmemiş olan-otokrasinin devrilmesi ve Kurucu Meclisin toplantıya çağrılması ile ilgili eski şiarlarımızın yeniden tartışma konusu olacağı ve demokrasinin yeni kuşaklarının bütün dikkatlerini verecekleri siyasî bir odak noktası haline geleceği bir biçimde *yönetmek*, bizim görevimizdir.

Sosyal-Demokrat öğrenciler hangi şartlar altında olursa olsun; bu eylem bugün için ne kadar zor olursa olsun; şu veya bu ajitatörün başına, şu veya bu üniversitede, dernekte, toplantıda, v.s. Ne türlü belâlar gelirse gelsin, bu eylemi reddetmek hakkına sahip değillerdir. Şunu diyoruz: kapıyı çal, açılacaktır! Siyasî ajitasyon hiç bir zaman boşa gitmez. Siyasî ajitasyonun başarısı, derhal çoğunluğu kazanmamızla veya eş güdümlü siyasî eylem için onaylarını almada başarı kazanıp kazanmamamızla ölçülemez. Bunu derhal sağlayamamamız mümkündür. Ancak, örgütlü bir proletarya partisi olduğumuz için, geçici yenilgiler karşısında tedirgin olmamalıyız aksine, çalışmalarımızı dirençle doğru yoldan sapmadan ve tutarlı bir şekilde, en güç şartlar altında dahi, devam ettirmeliyiz.

Petrograd Karma öğrenci Birliğinin çağrısı, öğrenciler arasındaki en faal unsurların bile inatla saf akademimize bağlı kaldıklarını ve daha halâ Kadet-Octobrist türküyü söylediklerini gösteriyor. Ve bu, Kadet-Octobrist basının boykota karşı en alçakça tutumu takındığı, mücadelenin en hararetli anında bunun zararlı, caniyane, v.s. olduğunu savunduğu bir zamanda oluyor. Partimizin Petrograd komitesinin karma birliğe vermek zorunluluğunu duyduğu sert ret cevabını yerinde buluyoruz.

Anlaşılan, Schawartz'ın kamçıları bugünün öğrencilerini «akademik» olmaktan «politik» olmaya eğitimden geçmek için, yüz Kara talim çavuşlarının çevirmeye yetmiyor; yeni güçlerin tam bir devrimci dikenli kamçılarına ihtiyaçları var. Stolypin politikası ve karşı-devrimcilerin attıkları her adım tarafından eğitilen bu güçleri eğitmek için biz de yorulmak bilmeksizin çalışmalıyız, biz, yani, Yüz Kara ve Octobrist Duma'yla güçbirliği yapan otokrasi ile çıkacak ülke çapındaki burjuva - demokratik çatışmaların kaçınılmazlığını açıkça gören Sosyal - Demokratlar.

Evet, ülke çapında çünkü, Rusya'yı geri götürmekte olan Yüz Kara karşı-devrimi yalnız devrimci proletarya saflarında yeni savaşçıları çelikleştirmekle kalmıyor aynı zamanda, kaçınılmaz olarak proleter - olmayanlar arasında da yeni bir hareket yani burjuva demokrasisini de doğuracaktır (bununla kastedilen, elbetteki, bütün *muhalefetin* mücadeleye katılması değil burjuvazinin ve küçük burjuvazinin gerçekten demokratik olan yani savaşma yeteneği olan, unsurlarının geniş çapta katılışıdır).

1908'de, Rusya'da öğrencilerin yığın mücadelesinin başlangıcı bir belirti, karşı-devrim tarafından yaratılan bugünkü siyasî durumun bir belirtisidir. Binlerce ve milyonlarca iplik ,öğrenci gençliği orta ve aşağı burjuvaziye, küçük memurlara bazı köylü gruplarına, kilise adamlarına, v.s. bağlıyor. Eğer 1908 ilkbaharında, Peter Struve (6) tarafından temsil edilen eski kadet, yarı-toprak ağası Birlik'den bir daha sol, «kurtuluş birliği» ni canlandırmak için girişimler olduysa, eğer sonbaharda Rusya'daki demokratik burjuvaziye en yakın olan gençlik yığınları arasında bir kıpırdanış başlıyorsa, eğer satılmış kalemler iki misli bir hiddetle okullardaki devrim hakkında uluyorlarsa, eğer aşağılık liberal profesörler ve kadet liderleri, sevgili octobristleri iğrenç gelen ve octobristleri, egemen octobristleri «itmeye» muktedir olan boykotlar, zamansız, tehlikeli ve felâketli boykotlar, hakkında ağlaşıp sızlanıyorlarsa, barut depolarında yeni barut birikiyor demektir:

Ve bu başlangıç ne kadar tomurcuk halinde ve ne kadar güçsüz olursa olsun, işçi sınıfının partisi bundan yararlanmalıdır ve yararlanacaktır. Devrimden önce yıllar boyunca, devrimci şiarlarımızı ilk önce bazı çevrelerde, sonra işçi yığınları arasında, daha sonra sokaklarda ve barikatlarda ortaya atarak çalışmayı başardık. *Ve şimdi* yine, bu olmaksızın eş güdümlü siyasî eylemden söz etmenin boş gevezelik olacağı, günümüzün emrettiği şeyi, yani her yerde devrimci şiarlar için yığınlar arasında siyasî ajitasyon yürüten güçlü bir proletarya örgütünü yaratacak güçte olmalıyız. Üniversitedeki grupla

(Devamı 7. sayfada)

Genç Sosyalistler Birliği kuruldu

TÜZÜK

1: DERNEĞİN ADI : Genç Sosyalistler Birliği'dir. Kısa adı GSB Derneğidir.

a) Derneğin Yeri: Dernek Merkezi İstanbul da olup, adresi: Ahmet Şuayip sok. No: 33/2 Laleli/İstanbuldur.

b) Genel merkezin bulunduğu il sınırları için deki adresi merkez yürütme kurulunun kararı ile değiştirilebilir.

2: DERNEĞİN AMACI VE HEDEFLERİ: GSB Derneği emekçi ve öğrenci gençliğin gönüllü birliği olup, genç kuşağın ekonomik, sosyal, kültürel ve politik hakları için mücadele eder. GSB Derneğinin dünya görüşü Sosyalist fikirlerden oluşur. GSB Derneği mevcut yasa yolundan mücadele ederek gençliğin temel demokratik haklarının gerçekleştirilmesi için bütün olanakları kullanır. GSB Derneğinin etkin mücadelesi kalıcı Dünya barışına ulaşılması Dünya halkları nın kardeşliğinin sağlanması içindir. Özellikle anti-demokratik, militarist, Milliyetçi-Şövenist eğilim ve akımlara şiddetle karşı çıkar. GSB derneği, emekçi ve öğrenci gençliğin birliği olarak genç insanların yurtsever ve demokratik dayanışması içinde eğitilip yetiştirilmesi için çalışır. Kollektif çalışmalarla eğitim ve seminerlerle üyelerinin toplumsal bilinçlerini geliştirir. GSB derneği gençliğin ekonomik, sosyal, kültürel, sağlık ve ruhsal gelişimini sağlayan ve koruyan faaliyetlerini yukarıda belirtilen prensipler doğrultusunda yapar. GSB derneğinin önemli görevlerinden biri de, gençliğin sosyal ve mesleki çıkarlarını koruyan ve sağlıyan yığın örgütlerini aktif olarak desteklemektir. GSB derneği aynı amaçlı demokratik işçi öğrenci ve yüksek öğrenim kuruluşlarıyla dostluk bağları kurar. GSB derneği partilerden ve diğer kuruluşlardan bağımsızdır. Ancak bütün sosyalist ve demokratik güçlerle birlikte çalışmaya çaba sarfeder. GSB derneği aynı amaçlı gençlik örgütleriyle ve genç insanlarla dostça ilişkiler kurmayı ve dünya gençliğinin dayanışmasına yardımcı olmayı amaçlar.

3: DERNEĞİN KURUCULARI :

4: DERNEĞE ÜYE OLMA ŞARTLARI :

a) Medeni haklarını kullanma ehliyetine haiz ve 18 yaşını bitiren,

b) Derneğin tüzüğünü kabul edip, uygulayan,

c) Derneğe aylık asgari 5 TL üye aidatını düzenli ödeyen, öğrenci ve emekçi genç derneğe üye olabilir.

5: ÜYELİĞE KABUL : Madde 4 teki şartlara uyanlar, bir üyenin tavsiyesiyle ve şube veya bölge yürütme kurullarının salt çoğunluk kararlarıyla üyeliğe kabul edilirler.

ÜYELİKTEN ÇIKARILMA: Derneğin amaçları ve tüzüğüne aykırı hareket eden veya derneğe büyük zararlar verecek davranışlarda bulunanlar, Genel Onur Kurulunun salt çoğunluk kararıyla üyelikten çıkarılırlar. Bu şahıs yönetim kurulu üyesi ise karar oranı 2/3 dür. Hakkında karar verilen üye dört hafta içinde Genel Onur Kuruluna itiraz edebilir. İtiraz yapılmadığı takdirde genel onur kurulunun kararı kesindir.

MADDE 6 : BÜYÜK KONGRENİN TOPLANMA ZAMANI VE KURULUŞ ŞEKLİ : Derneğin en yüksek organı büyük kongredir. En az iki yılda bir olağan olarak toplanır. Büyük kongre, bölge kongrelerinden gelen her 50 üye için bir delege genel yönetim kurulu, genel denetleme kurulu ve genel onur kurulu üyeleri ile şube kaşkanlarından oluşur.

Büyük kongre 3 ay önceden Genel Yönetim Kurulunun çağrısı ile yapılır. Olağanüstü büyük kongreler, Genel Yönetim Kurulunun kararı veya bölgelerin yarısından bir fazlasının yazılı istemiyle yapılır.

: BÜYÜK KONGRENİN GÖREVLERİ :

a) Merkez Yürütme Kurulunun Genel Denetleme Kurulunun ve Genel Onur Kurulunun seçimi,

b) Dernek tüzüğünün değiştirilmesi,

c) Genel yönetim kurulunun ve genel denetleme kurullarının raporlarının görüşülüp, genel yönetim kurulunun ibrası,

d) Derneğin lüzumlu taşınmaz malların satın alınması veya mevcut malların satılması hususunda genel yönetim kuruluna yetki verilmesi,

e) Genel yönetim kurulunca hazırlanan bütçenin aynen veya değiştirilerek kabulü,

f) Derneğin bir federasyona katılma veya ayrılması hakkında karar verilmesi,

g) Derneğin uluslararası faaliyette bulunması, derneğin yurt dışındaki dernek ve teşekküllere katılması veya ayrılması hakkında karar verilmesi,

h) Derneğin feshi,

ı) Mevzuatta ve dernek tüzüğünde genel kurulca yapılması gereken diğer husus ve görevlerin ifası,

Kurucular:

Baykal Gürsoy
Mehmet Yelkenci
Mustafa Satış
M. Ali Kutlu
Orhan Doğançay
İlhan Özcan
N. Enver Demirer
Abdülselam Suvakçı

Merkez Yürütme Kurulu

Genel Başkan	: Baykal Gürsoy (Öğrenci)
Genel Sekreter	: Mustafa Satış (Tornacı)
Genel Sayman	: N. Enver Demirer (Öğrenci)
Eğitim, Propoganda Genel Sekreteri	: Mehmet Yelkenci (Öğrenci)
Teşkilâtlanma Genel Sekreteri	: İlhan Özcan (Öğrenci)
Üye	: Mehmet Telli (İşçi)
Üye	: Gülabi Selvi (İşçi)

j) Türkiye ve Dünya gençliğinin demokratik ve temel hakları üzerinde tartışılır ve derneğin faaliyetlerini yönlendirici kararlar alır,

Büyük kongre toplantı nisabı üye tam sayısının yarısının bir fazlası kadardır. İlk toplantıda joğunluk sağlanmazsa ikinci toplantıda çoğunluk aranmaz.

Bütün hallerde toplantının yapılabilmesi Genel Yönetim Kurulunun ve Genel denetleme kurullarının üye tam sayılarının iki katı kadar üyenin katılması şarttır. ("") karar tadilâtı ve kanunda gösterilen diğer hallerdeki istisnalar mevcuttur.

8 : GENEL YÖNETİM KURULUNUN TEŞKİLİ, GÖREV VE YETKİLERİ :

a) Genel yönetim kurulu; Merkez yürütme kurulu ve Bölge Yürütme kurullarından oluşur,

b) Büyük kongre kararları çerçevesinde MYK'nin politikasını yönlendirir,

c) Derneğin gelir ve gider hesaplarına ilişkin işlemleri yapmak ve gelecek döneme ait bütçeyi hazırlayıp kongreye sunar.

MERKEZ YÜRÜTME KURULUNUN SEÇİMİ, ASİL VE YEDEK ÜYE SAYISI GÖREV VE YETKİLERİ :

Merkez Yürütme Kurulu 7 asil ve 3 yedek üyeden oluşur. MYK büyük kongrece gizli oy ve açık sayımla seçilir. En fazla oy alan 7 kişi asil, 3 kişi yedek üye seçilir.

a) Derneği temsil etmek ve bu hususta kendi üyelerinden bir veya birkaçına yetki vermek,

b) MYK gerekli gördüğü konu ve hususlar da geçici ve daimi komisyonlar teşkil eder.

c) Dernek tüzüğünün kendisine verdiği işleri yapmak ve yetkileri kullanmak.

d) MYK ilk toplantısında kendi içinde görev bölümü yapar, 1 Başkan, 1 Genel sekreter, 1 Genel sayman, 1 eğitim propaganda, 1 teşkilâtlanma, 1 kültür ve sanat 1 spor görevlisi seçer.

GENEL DENETLEME KURULUNUN SEÇİMİ, ASİL VE YEDEK ÜYE SAYISI, GÖREV VE YETKİLERİ: GDK Büyük Kongrece gizli oy ve açık sayımla seçilir. 3 asil ve bir yedek üyeden oluşur. Bu kurul derneğin denetleme vazifesini yerine getirir, defter ve kayıtlarını inceler.

GENEL ONUR KURULUNUN SEÇİMİ, ASİL VE YEDEK ÜYE SAYISI, GÖREV VE YETKİLERİ :

GOK Büyük Kongrece açık oy gizli sayımla seçilir. 3 asil ve bir yedek üyeden oluşur. GOK'a sevkeden ve edilen üyelerin ayrı ayrı tayin edecekleri diğer iki üye ile birlikte üyeler arası üyelerle yönetim organları arasındaki uyuşmazlıkları görüşüp kesin çözüme bağlar. Aynı işlemler üyelikten çıkarma konusunda kesin karar verir.

9 : BÖLGELER :

a) BÖLGE KONGRELERİ KURULUŞ ŞEKLİ VE TOPLANMA ZAMANLARI : Yılda bir toplanır. Şube kongrelerinden gelen delegeler ve bölge yürütme kurulu üyelerinden oluşur. GYK ve MYK kararları çerçevesinde kendi bölgeleri ile ilgili kararları alır. Büyük Kongreye her elli üye için bir delege seçer. 7 asil ve 3 yedek üyeden oyuşan bölge yürütme kurullarını seçer. Bölge yürütme kurulunun raporunu görüşüp ibra eder. BYK'ca hazırlanan bütçeyi aynen veya değiştirerek kabul eder. Olağanüstü bölge kongreleri BYK'nun veya o bölgeye bağlı şubelerin yarıdan bir fazlasının müracaatı ile Merkez Yürütme Kurulunca karara bağlanır. Bölge kongreleri toplantı nisabı üye tam sayısının yarısının bir fazlası kadardır. İlk toplantıda çoğunluk sağlanamazsa ikinci toplantıda çoğunluk aranmaz.

b) BÖLGE YÜRÜTME KURULLARI : Bölge kongresince gizli oy açık sayımla seçilir. 7 asil ve 3 yedek üyeden oluşur. Bölge yürütme kurulu kendi arasında MYK gibi görev bölüşümü yapar.

10 : ŞUBELER :

A) KONGRELER : Şubeye bağlı bütün üyelerle şube yönetim kurulu üyelerinden oluşur. Yılda en az bir kere toplanır. Yönetim kurulu raporunu görüşüp ibra eder. Büyük kongrenin ve bağlı olduğu bölge yürütmenin kararları çerçevesinde kendi şubesi ile ilgili kararları alır. Bölge kongrelerine, üyelerinin 1/10 u oranında delege ve 7 asil ve 3 yedek üyeden oluşan şube yönetim kurulunu seçer. Şube yönetim kurulunca hazırlanan bütçeyi görüşüp aynen veya değiştirerek kabul eder.

Olağanüstü şube kongreleri ŞYK'nun önerisi veya üyelerinin 1/5 oranda yazılı istemi ile BYK'ca karara bağlanır. Şube kongresi nisabı üye tam sayısının yarısının 1 fazlası kadardır. İlk toplantıda çoğunluk sağlanamazsa ikinci toplantıda çoğunluk aranmaz.

B) ŞUBE YÖNETİM KURULLARI : Şube kongrelerince gizli oy ve açık sayımla seçilir. En fazla oy alan 7 kişi asil ve 3 kişi yedek üye seçilir. İlk toplantısında bir başkan bir sekreter bir sayman ve birer tane örgütlenme, eğitim, kültür ve spor görevlisi seçer.

C) Şubelerin, üye sayısının 200'ü aşması halinde yeni bir şube açılır.

II: Genel Denetleme Kurulunun tüzük ve mevzuat gereği hak ve vazifesi olan denetimin dışında her üye derneğin faaliyetleri hakkında yönetim kurulundan bilgi ister .

(Devamı 6. sayfada)

ELBETTE ZAMANI GELİR

Asılanların haklı umutlarının gerçekleştiği
zamanlar elbette gelecektir!
O zaman ki
güneş kan gibi kırmızıdır!
O zaman ki
kişilerin elindeki halkın kaderi kurtulacaktır;
Şili geceleri kadar karanlık
zamanlar elbette gelecektir...
Fakat Şili...
bildiğim kadarıyla...
bir kılıcın ucu kadar keskindir :
Şili
deniz
kum ve halktır!
Yüzün o kadar güzel ki
asılanların gözleri
Ve Neruda'nın şiirleri gibi
Korkusuz.
Bırakın kelimeler silâh olsun!
Bırakın yeni bir gün batsın...!

World Student News (Dünya Öğrenci Haberleri) Dergisinin Konrad Tiburzy ile yaptığı mülâkat

Bugünkü Şili'de günlük hayat

International Union of Students (Uluslararası Öğrenciler Birliği)nin onbirinci Kongresinden kısa bir zaman önce kongrenin bir delegesi olarak Şili'yi ziyaret eden Konrad Tiburzy ile onun Şili izlenimleri üzerine yapılan bir konuşma.

Soru : Konrad, size ilk olarak şunu sormak istiyorum: Faşist darbeden sonra Şili ne durumda? Şili'ye giden herhangi birisinin edineceği izlenimler nelerdir?

Cevap : Uçaktan inip hava alanı terminaline girdiğimiz zaman, büyük harflerle basılmış bir poster gördük: «HER ŞİLİ'Lİ, BİR ASKER-HER ASKER, BİR ŞİLİ'LİDİR» o anda nasıl bir ülkeye geldiğimizi anlamıştık. Bir sıra kontrollerden geçtik ve kontrolde iken dahi bu sloganı hala görebiliyorduk. Ülkeye kimin girdiğini tam olarak bilmek istiyorlardı. Havaalanı terminalinin önünde ve çok daha fazla sayıda da terminalin bitiminde, savaş elbiseleri giymiş askerleri görebiliyorduk. Bir taksiye bindik, terminali hava bile geçirmeyecek şekilde çevreleyen silâhlı askerlerin arasından geçerek şehre doğru yola çıktık.

Taksi şoförü : «Korkunç derecede yükselen fiyatlar»

Şehre olan seyahatimiz bir müddet devam etti, ve bu sayede taksi şöförü ile konuşma fırsatını elde ettik. Şöför «Fiyatlar korkunç derecede yükseliyor» dedi. Ve bu taksi şöförleri eskisine nazaran çok daha fazla çalıştıkları halde hayat seviyeleri eskisinden oldukça aşağıda.

Santiago şehrinden araba ile geçerken çok kısa bir zaman için öteki şehirlere benzer bir izlenim verdi. Fakat kavşak noktalarında değişik tipte ve değişik silahlarla donanmış askeri araçlar görebiliyorduk. Köşelerde askeri üniformalı kişiler duruyor ve halk onların yanından telaşla geçiyordu. Birkaç kişiyi birarada nadiren görebiliyorduk. Yine halkla konuşmakta güçlüklerle karşılaşmamız bize oldukça garip geldi. Yabancılarla temas etmekten çekiniyorlardı. Bu o kadar ileri gitti ki, aradığımız caddenin hangisi olduğunu öğrenmek çok zor oldu. Her yerde aynı manzara vardı, korku ve korkutma. Lokanta ve barlarda dahi aynı hava vardı. Buralarda sadece birkaç insan bir arada oturabiliyor, fakat yüksek sesle konuşmuyor ve gülmüyorlardı. Daha önce tıklım tıklım dolu olan lokantalar, yüksek fiyatlardan dolayı boş veya yarı boştu. Az sayıdaki müşterileri de ekseriya en ucuz yemekleri ısmarlıyorlardı. Alâlâde bir sandviç yaklaşık olarak 700-1100 Escudo (14-22 T.L) arasındaydı. Asgari gelir seviyesinin kanunen 16000 Escudo olarak tutulduğu bir toplum için bunun ne demek olduğunu insan kolaylıkla görebiliyor. Nüfusun büyük bir kısmı işsizdir. Bir çok patron kanunen tesbit edilen ücretlerden daha aşağıda ücret veriyor. Çünkü biliyorlarki, bunu protesto eden herhangi bir işçi bir akibetle karşılaşacaktır.

Sokağa çıkma yasağı

Bugünkü Şili'de günlük hayatın karakteristiklerinden biri hala yürürlükte ve yarım saat uzatılmış olan sokağa çıkma yasağıdır. Gece saat 1'den sabah saat 5.30'a kadar. Fakat, şurası gerçektir ki, Santiago caddeleri gece saat 10'dan sonra ıssızlaşıyor. Halbuki Santiago bir zamanlar, arkadaş gruplarının buluşup gece yarılarına kadar dolaştığı hayat dolu bir Latin Amerika şehriydi. Şimdi, son derece sessiz olan şehir, halkın kalbinde bir terör olarak çarpıyor. Eve geç kalacaklarından korkuyorlar ve bu sebepten lokantaları ve diğer eğlence yerlerini gece saat 11'de terkediyorlardı. Geç kaldıklarını hissettikleri zaman, gecenin çevrelediği şehirde paniğe kapılıyorlar ve trafik ışıklarına aldırmıyorlardı. Veya otobüslerini terkediyorlar ve (gece saat birden sonra yolda gördükleri herhangi bir kişiye ateş eden) inzibatların kurşunlarına hedef olmamak için, en yakın eve sığınıyorlardı.

285 Akumada caddesinde katliam

UÖB (Uluslararası Öğrenciler Birliği) kongresine katılanlara verdiğimiz bir raporda yazdığımız gibi, korkunç bir hadiseyi asla unutamıyacağız: Bu bir kızın faşist askerler tarafından caddede öldürülüşüdür. Hadise 27 Nisan 1974 saat 13.15'de Santiago'nun merkezindeki ana caddelerden biri olan, 285 Ahumada caddesinin karşısında vukubuldu. Silahlı iki adamın arkadaki sahanlıkta ayakta durduğu ve pencereleri tellerle örülmüş askeri bir

araç, caddenin ortasında durdu. Bir miliko (halkın düşmanı olan asker) aşağı atladı, silahını çekti ve bir kızı vurdu. Kadınlar kızın düştüğünü görünce çığlık attılar. Aşağı yukarı 10 veya 20 metre uzaktaydım. Kıza doğru koştum ve onun hareketsiz yerde yattığını gördüm. Yerde kan yayılıyordu. Bu faşist, bu barbar *miliko* kızı vurduktan sonra, gayet soğukkanlı bir şekilde arabasına bindi ve geride kızın etrafını sarmış halde, şaşkın, korkmuş ve kalpleri acıyla dolu bir insan kalabalığı bırakarak oradan uzaklaştı.

Soru : Siz veya UÖB kongresine katılanlardan diğer bir delege, herhangi bir öğrenciyle tanışma ve onunla bugünkü uymaya mecbur bırakıldıkları çalışma şartları üzerine konuşma fırsatına sahip oldunuz mu?

Cevap : Evet. Sosyal bilimler, ekonomi politik, gazetecilik, tarih ve aynı şekilde psikoloji, sosyoloji ve felsefeyle ilgili fakülteler ya kapatılmış yada bunlara denk gelebilecek dersler çıkartılmıştır. Bunların yerine yeni dersler kondu. Ayrıca akademik personelin aşağı yukarı yarısı artık üniversitelerde ders veremiyorlar veya ders vermeleri yasaklandı. İşin tuhaf tarafı, Allende zamanında, Allende'nin kurduğu Halk Cephesi'ne karşı çıkan Hristiyan Demokrat ve Liberal eğilimli öğretim üyeleri dahi bugün bu şartlar altında çalışamaz hale gelip üniversiteleri terkettiler.

Cunta ajanları öğrencileri tuvaletlere kadar takip ediyorlar

Hukuk Fakültesi haricinde bütün üniversitelerin giriş-çıkışları büyük bir kontrol altında tutuluyor. Üniversite ilgilileri pasolarını göstermek zorundalar. Öğrencilerden öğrendiğimize göre üniversite içerisinde öğrencilerin birbirleriyle fikir tartışması yapması katiyen mümkün değil. Bir örnek vermek gerekirse; üniversite kantininde bir masada dört kişiden fazla oturulamıyor. Teknik üniversitede okuyanlar, ajanlar tarafından tuvaletlere kadar takip ediliyorlar. Üniversite idaresi çok kurnaz bir itham mekanizması kullanıyor. Bütün ajanlar isimlerinin ele verilmeyeceğinden eminler. Böylece faşist stili «düşüncelerin temizlenmesi» şüphesiz, öğrenci liderlerine okuldan ihraç etme, sınıfta bırakma ve baskı altında tutma şeklinde uygulanıyor. Belli belirsiz ithamlara maruz kalanların listeleri asılıyor ve bunların savunma yapmaları isteniyor. Bu ithamlara yalnız öğrenciler değil öğretmenler de maruz kalıyor. Bunlar üniversiteyi terk etmeye mecbur kalıyor, ithamları kabul etmeyip savunma yapanlar ise okuldan atılmaktan veya tutuklanmaktan kurtulamıyorlar.

Tıp öğrencisi : «Yurtseverlere karşı domdom kurşunu»

Bir tıp öğrencisi çalıştığı hastahaneye getirilen cesetler hakkında bize bilgi verdi. Bu öğrenci, insanların bütün savaş kurallarına aykırı olarak dom-dom kurşunları ile katledildiğini söyledi. Yine, öğrendiğimize göre, ağır şekilde yaralı olarak hastanaheye getirilen yurtseverlere tıbbi müdahale yapan doktorlar ve diğer sağlık personeli vatan haini damgasını yiyorlarmış. Faşistler devamlı olarak yaralılara yardımı önlüyorlar ve bunları devlet düşmanı, anarşist, terörist diye adlandırıyorlar ve herşeye rağmen yardım elini uzatanlar ise işlerinden atılıyorlar.

İşkenceden sonra tekrar okula gönderiliyorlar

Soru : Siz, öğretim üyelerinin ve diğer akademik personelin durumu hakkında bir şeyler biliyor musunuz? Bizim işittiğimize göre tarafsız profesörler ve öğretim üyelerine

(Devamı 7. sayfada)

FAŞİZME KARŞI DEMOKRATİK CEPHE VE ÖNCÜLÜK SORUNU

Kapitalizmin emperyalizm çağı, kapitalizmin serbest rekabetçi dönemdeki üretici güçleri geliştirici devrimci — ilerici niteliğinin tamamen yitirildiği bir çağdır. Kapitalizm, emperyalizm çağında gericileşir, asalaklaşır. Ayrıca bu çağda gerek burjuvazinin kendi içindeki çelişkileri, gerekse, kendisi gibi diğer sömürücü sınıflarla olan çelişkisi ve gerekse en önemlisi ve vurgulayarak belirtmemiz gerekeni, başta işçi sınıfı olmak üzere bütün ezilenlerle olan çelişkisi derinleşir.

Böylece emperyalistleşen, tekelcileşen, asalaklaşan ve can çekişme dönemine giren kapitalizm çağında, artık burjuvazinin sınıf hakimiyetinin yerini de bir avuç tekelleşmiş zümrenin hakimiyeti bir avuç tekelin egemenliği alır.

İşte, bu finans kapital zümresi, baskı ve tahakkümlerini sürdürmek, toplumun tüm emekçi sınıfları üzerindeki sömürülerini yoğunlaştırmak, bütün sınıf ve tabakalar üzerinde egemenlik kurmak için, belli şartlarda, dar boğazlara geldiklerinde, işçi sınıfının ve emekçi sınıfların mücadeleleri karşısında gerileme durumunda kaldıklarında, açık ve kanlı diktalarını kurmaya çabalarlar. FAŞİZM TEKELCİ SERMAYENİN AÇIK VE KANLI DİKTASIDIR.

Günümüzde, burjuva devrimlerini burjuvazinin öncülüğünde gerçekleştirmiş olan bugün emperyalistleşmiş ülkelerde bile artık burjuva demokrasisinden söz etmek oldukça güçleşmiş, finans kapital tahakkümü her alanda kendini göstermekteyken, emperyalizmin sömürü ağı içindeki ülkelerde faşizm tehdidi çok daha ağırdır. Ve «geri kalmış» adı verilen bu ülkelerde, burjuvazi hiçbir zaman ilerici olmadığı demokratik görevlerini hiçbir zaman yerine getirmemiş olduğu için, çağımızda, bu ülkelerde, *demokratik görevler de işçi sınıfına düşmektedir.*

Demokratik mücadele, demokratik görevler, anti faşist mücadele bugün ülkemizde de, toplumun en ilerici, en fedakâr en devrimci sınıfı olan işçi sınıfının ve onun öncülüğünde bütün emekçi sınıfların, bütün demokratik güçlerin omuzlarına yüklenmiştir. Kim ki, demokratik mücadelenin öncülüğünü başka sınıf ve tabakalarda görür, o demokratik mücadeleyi inkâr ediyor demektir.

Yine bilmemiz gereken en önemli gerçeklerden biri, mücadelemiz içinde her adımda karşılaşabileceğimiz yanılgılardan biri burjuva demokrasisiyle faşizm arasındaki farkı görmemektir.

Biz biliriz ki, her burjuva demokrasisi özünde bir burjuva diktasıdır. Biz biliriz ki her burjuva demokrasisi bir avuç sömüren azınlığın, toplumun emekçi çoğunluğu üzerinde kurduğu bir tahakkümdür. Biz biliriz ki her burjuva demokrasisi sadece varlıklılar için demokrasi, çalışan, sömürülen halk için bir tuzak, bir aldatmacadır. Biz biliriz ki gerçek demokrasi sadece halkın demokratik iktidarında, işçi sınıfı öncülüğünde gerçekleşir. Gerçek demokrasi sadece işçi sınıfının kuracağı demokrasidir.

Ama yine biz biliriz ki burjuvazi içinden de bir zümrenin kanlı diktası olan faşizm ile, içinde barındırdığı bütün faşizm tohumlarına rağmen, «burjuva demokrasisi» arasında farklar vardır. Açık ve kanlı faşist dikta ile, hiçbir burjuva özgürlüğünün, hiçbir yasanın tanınmadığı faşist dikta ile, yine özünde burjuva diktası olan ama belli yasalara dayanan, örgütlenme özgürlüğünü, sınıfların örgütlü siyasal mücadelesini tanıyan burjuva demokrasileri arasında farklar vardır. Aynı şekilde burjuva demokrasisinin kendi içinde de farklar olması gibi. Ustalar bu gerçeği sadece küçük burjuva anarşistlerinin kabul etmediğini söyler. Aradaki farkı görmenin, işçi sınıfı ve bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelemiz açısından ne kadar önemli olduğunu vurgularlar.

Faşizm ile burjuva demokrasisi arasındaki fark, eylemimize, mücadelemize ışık tutar. Mücadelemizi biçimlendirir. İttifaklarımızı, cepheyi, mücadele biçimimizi etkiler.

Faşizm finans kapitalin en kanlı diktasıdır dedik. Ancak faşizmi sadece egemen sınıfların gücüne ve isteğine bağlamak, istedikleri zaman getirip istedikleri zaman kaldıracakları bir kanlı dikta olarak görmek, bizi faşizm karşısında eli kolu bağlı bırakır, pasifize eder. İşin bir yanını vurgulamış oluruz ve anti faşist mücadeleyi hasır altı etmiş oluruz.

Bir ülkedeki burjuva iktidar biçiminin faşizm mi, parlamentoya dayalı, veya başka bir tür burjuva demokrasisi mi olacağının tayini, sadece finans kapitalin ve ortaklarının elinde değildir. İşçi sınıfı başta olmak üzere, örgütlü emekçi halkın, demokratik güçlerin, siyasal arenadaki gücü, faşizmin geleceğini ve doğuşunu belirler. Yine hakim sınıfların, kendi aralarındaki çelişkileri faşizmi biçimlendirir. Finans kapitalin diktası karşısında, demokratik güçlerin varlığı, örgütlülüğü, cephesinin güçlülüğü faşizmin geleceğini tayin eder. Onu daha doğmadan ezer veya çabucak geriletir.

Faşizm ve ardındaki güçler, kadiri mutlak değillerdir. Onları her istediklerini yapabilecek güçte görmek bizleri yanıltır elimizi kolumuzu bağlı kılar. Buradan kaynaklanarak varacağımız nokta da pasifizimdir. İşçi sınıfının ve halkın örgütlü gücü faşizmi dağıtır, yerle bir eder.

Faşizme karşı mücadelede neticeyi tayin edecek güçler işçi sınıfıdır, emekçi halktır, demokratik güçlerdir ve onların demokratik cephesidir güç birliğidir, demokratik haklarımız uğrunda tek bir yumruk olarak faşist güçlerin üzerine varmasıdır.

İşte faşizmi gerileterek, onu yerle bir edecek tek güç olan demokratik cephe sorunu, bu noktada, her zamankinden daha büyük bir önemle gündeme girmektedir. Bu cephe, yani işçi sınıfının öncülüğünde, tüm demokratik güçlerin ortak anti faşist cephesi gerçekleştirmesi gerekli güncel görevlerinin yanı sıra aynı zamanda onunla diyalektik ilişki içinde bulunan demokratik devrimin yapılması görevini de yüklenmiştir.

Dünya işçi sınıfının hareketi, ve onun bilimi bize göstermiştir ki bu cephede öncülük: zincirlerinden başka kaybedecek hiç bir şeyi olmayan ama kazanacağı koca bir dünya bulunan, toplumun sonuna kadar en devrimci en demokrat sınıfı olan işçi sınıfınındır. Tüm anti faşist, anti emperyalist, demokrat unsurları da içinde barındıran, onların ortak sınıfsal çıkar birliği üzerine oluşturulmuş bu cephedeki siyasi önderlik elbetteki işçi sınıfının fiili ve ideolojik önderliğinde gerçekleşecektir. İşçi sınıfı bu öncülüğü de kendi bağımsız sınıf mücadelesini yürütmekle görevli siyasi örgütü vasıtasıyla pratikte gerçekleştirir. Demokratik cepheye öncülük edecek olan işçi sınıfının siyasi örgütü partisidir.

Genç Sosyalistler Birliği

(Baştarafı 4. sayfada)

12 : TÜZÜĞÜN DEĞİŞTİRİLMESİ : Tüzük değişmesi, büyük kongre gündeminde mevcut olduğu takdirde üye tam sayısının salt çoğunluğunun toplanması ve toplantıya katılanların 2/3 çoğunluğu ile yapılır. Tüzük değişikliği büyük kongre gündeminde olmadığı takdirde, toplantıya katılanların 1/10 nun imzalı isteği ile büyük kongre açılışında gündeme konulabilir.

13: DERNEĞİN TUTACAĞI DEFTERLER:

I — MYK'nin tutacağı defterler:

a) KARAR DEFTERİ: MYK'nun alacağı kararların yazıldığı defterdir,

b) Gelir _ Gider defteri: Derneğin mali durumunun tespit edildiği defterdir,

c) Gelen - giden evrak defteri,

d) Bütçe _ bilanço kat'i hesap defteri.

2 — BYK'nin tutacağı defterler:

a) Karar defteri,

b) Gelir - gider defteri,

c) Gelen - giden evrak evrak defteri,

d) Bütçe _ bilanço kat'i hesap defteri,

3 — ŞYK'nin tutacağı defterler:

a) Üye kayıt defteri,

b) Karar defteri,

c) Gelir _ gider defteri,

d) Gelen - giden evrak defteri,

e) Bütçe _ bilanço kat'i hesap defteri,

MADDE 14 — : Derneğin feshi halinde bütün mallar paraya çevrilip, büyük kongrece saptanacak aynı amaçlı bir başka kuruluşa veya derneğe devredilebilir.

MADDE 15 : FESİH : Büyük Kongre kararıyle fesih: Büyük Kongre her zaman derneğin feshine karar verebilir. Bunun için, büyük kongreye katılma hakkına sahip üyelerin 2/3 ünün toplantıya katılması şarttır. Gerekli çoğunluk elde edilemezse tüzük gereğince üyeler 2. bir toplantıya çağrılırlar. Bu çağrı üzerine toplanacak üyeler sayısı ne olursa olsun fesih konusu görüşülebilir. Fesih kararı büyük kongreye katılanların 2/3 oranındaki oy sayısıyle alınır. Oylama açık olarak yapılır. Derneğin feshi GYK tarafından 5 gün içinde en büyük mülki amirliğe yazı ile bildirilir.

MADDE 16 : ÜYELERİN KONGREYE ÇAĞRILMASI : Yönetim Kurulu dernek tüzüğüne göre genel kurula katılma hakkı bulunan üyelerin listelerini düzenler, Genel kurula çağrılacak üyeler en az 10 gün önceden toplantının günü, saati, ve gündemi 2 gazete ile ilân edilerek toplantıya çağrılırlar. Toplantı geri bırakıldığı takdirde üyeler, 2. toplantı tarihinden en az 5 gün önceden geri bırakılma sebebi ile toplantının yeri, saati, günü ve gündemi ile ilân edilerek yeniden toplantıya çağrılırlar, ve durumu mahalli mülki amire yazı ile bildirirler.

Genel kurul toplantısının birden fazla geri bırakılması caiz değildir.

Bu madde hükümleri büyük kongre, bölge kongreleri ve şube kongreleri için aynen geçerlidir.

MADDE 17 : YÖNETİM KURULUNUN YEDEK ÜYELERLE TAMAMLANMASI :

Yönetim kurulunun üye sayısı, boşalmalar nedeniyle yedeklerin de getirilmesinden sonra üye tam sayısının yarısından aşağı düşerse, genel kurul üyeleri veya denetleme kurulu tarafından 1 ay içinde toplantıya çağrılır.

MADDE 18 — Derneğin Gelirleri : Aidat, bağış, konser, film ve tiyatro gösterileri, eğlence ve spor gösterileri, açacağı kurslardan gelecek gelirlerden oluşur.

MADDE 19 : Şubeler gelirlerinin % 25'ini bağlı bulundukları bölgeye, bölgeler de gelirlerinin % 25'ini Merkeze vermekle yükümlüdür.

MADDE 20 : Kurucular birinci kongreye kadar, kongre yetkisine sahiptirler.

MADDE 21 : Derneğin kongresine kadar, dernek işlemlerini yürütmek ve derneği yönetmeye yetkili geçici yürütme kurulu üyeleri şunlardır:

Oğrenci hareketi

(Baştarafı 3. sayfada)

rımız da, öğrenciler planında böyle bir örgüt kurmaya, bugünkü harekete dayanan ajitasyonu yürütme işine girişmelidirler.

Proletarya geriye kalmıyacaktır. Proletarya şölenlerde, kanuni sendikalarda, üniversite duvarları içinde ve temsili kurumların kürsülerinde nutuk atmada ilk sırayı çoğu kere burjuva demokratlarına bırakır. Ama yığınların büyük ve gerçek devrimci mücadelesinde ilk sırayı asla bırakmaz ve bırakmayacaktırda. Bu mücadelenin patlak vermesi için gerekli şartlar bazılarımızın isteyebileceği kadar hızlı ve kolaylıkla olgunlaşamaz; ama bu şartlar olgunlaşmaktadır ve hiç şüphesiz tam bir olgunluğa varacaktır. Ve küçük akademik çatışmaların, küçük başlangıçları büyük bir başlangıçtır; çünkü, onu büyük neticeler izleyecektir: Bugün değilse yarın yada öbürgün.

Yayınlandığı tarih: ekim, 1908.
Seçme eserler, Cilt: II, 336-341. (Rusça baskı.)

---

(1) 1905 Devrimi öncesi dönemi
(2) Eğitim Bakanı
(3) Gerici burjuvazinin partisi
(4) Parlamento
(5) Liberal burjuvazinin partisi, Anayasacı - Demokrat partinin kısaltılmış adı.
(6) Marksizm kılığına bürünerek işçi sınıfı hareketini, burjuvazinin çıkarlarına uydurmaya çalışan «legal Marksistlerin» liderlerinden biri.

Gençlik ve

(Baştarafı 2. Sayfada)

rür. Yukarda da belirttiğimiz gibi, her iki durumda, yalnızca, sosyalist harekete zarar verir.

Hedefimiz, gençlik içinde güçlü bir kadro yaratmak, işçi sınıfı içerisine, sağlam, yetişmiş kadrolar göndererek işçi sınıfı partisinin saflarını güçlendirmektir. Bu görev, zor, fakat yerine getirilmesi gereken bir görevdir. Bu görevi yerine getirmek için uzun ve sabırlı bir mücadele gerekmektedir. Hele şimdiye kadar, işçi gençlik ve emekçi gençlik içinde bir örgütlenme anlayışının olmaması, bu görevin yerine getirilmesini daha da güçleştirmektedir.

Bu konuda, dünya devrimci pratiği, LENİN ve DİMİTROV'un yol göstericiliği, bu zorlukların üstesinden gelmemiz için yeterli bilgi ve deneyi sağlayacaktır.

BAYKAL GÜRSOY

GENÇLİĞE ÇAĞRI

(Baştarafı 1. sayfada)

lız ekonomik yapılarına ağır darbeler indirmektdir.

Kapitalist buhran işsizlik ve pahalılığın artması, üretimin azalması, emekçi halkın sefalet ve yoksulluğunun tahammül edilemiyecek bir hal almasını en temel gıda maddelerinin bile piyasada bulunamaması sonucunu yaratır. Bu da bir yanıyla kapitalizmin bağrındaki çelişkileri şiddetlendiririrken, diğer yanıyla da buna paralel olarak emekçi halkın ve işçi sınıfının süratle bilinçlenmesini sağlar.

Emperyalizmle yarı sömürge ilişkileri içinde bulunan Türkiye gelişen buhranların etkisiyle de zaten var olan sınıf çelişkilerinin de derinleşmesi sonucu; günümüzde yoğun siyasî olaylarla dolu bir ülke haline geldi. Geçmişimizde sosyalistlerin verdikleri mücadelelerin etkisi ile ve tekrar kısıtlı olarak geliştirilen burjuva demokratik özgürlüklerinde sonucu olarak sosyalistler sesini daha gür duyurabilmekte, dolayısıyla bugün Türkiyedeki sınıfsal netleşme (kristalizasyon) süratle oluşmaktadır. Halkımızın uyanması, siyasî gerçekleri görmesi, siyasî arenada ağırlığını koyması işçi sınıfı partisinin örgütlü gücü sayesinde de bugün hiçbir zaman olmadığından daha da hızlı olmaktadır.

Hakim sömürücü sınıflar, işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın politize olmaları karşısında tam bir şaşkınlık içinde dona kalmış, halkın uyanmasının sonuçlarının nereye varacağını anladıkça hırçınlaşıp işçi sınıfımızı tüm emekçi halkımıza karşı, karşı - devrim cephelerini örgütlemekte, ilerici yurtsever ve sosyalist unsurlara karşı faşist saldırılar tezgâhlamaktadır. Nitekim kafatasçı, ırkçı faşist güruhların hakim sınıfların faşizm tezgâhlayacakları maddi zemini de hazırlamak üzere giriştikleri sayısız saldırıların ikisinin sonucu olarak, geçmiş cinayetlerine yenilerini de eklemişler; genç arkadaşlarımızdan Şahin Aydın VE CHP'li Hüseyin Örek'i şehit etmişlerdir.

Bu haftalar içinde işçi sınıfımız ile tüm emekçi halkımıza karşı gerici tutucu partiler -AP, CGP, MSP, MHP- tarafından «milliyetçi cephe» doğdurulmuştur. Artı ürün, artı değer sömürüsünden pay alma kavgasına düşen hakim sınıfların çeşitli zümrelerinden birinin partisi (DP) nin «oyunbozanlığı» ile milliyetçi cephenin hükümet kurma çalışmaları şimdilik askıda kalmıştır. Milliyetçi cephe içinde yerini alan CGP nin lideri Turhan Fevzioğlu «bizimle komünizm arasında olan ayrılık, kendi aramızda olan ayrılıktan daha derin değildir, komünizm tehlikesine karşı milliyetçi partiler olarak bir araya gelebiliriz» derken bizzat kendi ağzından hakim sömürücü sınıfların kendi aralarındaki çıkar çatışmalarını belirtirken, asıl korktuklarının da işçi sınıfın, emekçi halkımızın uzanıp, bilinçlenmesi, kendi sınıfsal çıkarlarına sahip çıkması olduklarını da belirtiyorlar.

Hakim güçlerin bugün faşizmi tezgâhlayamamalarının bir sebebi kendi aralarındaki çıkar çelişkisi ise; diğeri ve en önemli yanı, halkımızın anti-faşist demokratik mücadelesinin gücüdür. Faşizm tehlikesine karşı anti - emperyalist, anti-faşist unsurlar demokratik halk cephesine oluşturup, faşizme karşı tutarlı mücadele verebilirseler, bu mücadelenin gücü ile doğru orantılı olarak faşizmin gelebilme ihtimali de hayli azalacaktır.

Anti-faşist demokratik halk cephesi bir yanıyla bugün faşizmin gelmesini engelliyen, kısıtlı da olsa; mevcut olan burjuva demokratik kurumların korunması için örgütlü bir güç olacak ve diğer yanıyla da işçi sınıfı partisinin teorik ve pratik öncülüğünde halkın demokratik devrimini gerçekleştirecek emekçi halk iktidarının da bir cephesi olacaktır.

Bu gün sosyalistler, sosyalist emekçi ve öğrenci gençliğin, aynı gençlik örgütünün çatısı altında toparlanmaları gibi bir görevle karşı karşıyadırlar. Geçmiş hareketimizde böyle bir örgüt oluşturulamamıştı. Bunun yapılmamasının temel sebebi de sosyalist hareketin yanlış gençlik tanımlamalarından ileri gelmektedir. Sosyalist hareket içinde yer alan *bir kısım;* gençlik deyince, onun toplumdaki sınıfsal yapıya uygun sınıf parçalanışını görememiş, ülke de burjuva, emekçi öğrenci gençlik diye çeşitli gençlik kesimleri arasındaki nitelik farkların, kavrayamayıp gençliği kuşaksal homojen bir kitle olarak ele almışlardır.

Ayrıca gençliğin verdiği mücadelenin de sınıfsal özünü göremeyip, verilen mücadeleyi kuşaklar arası ilerici gerici kavgası seviyesi ne indirgemişlerdir.

Sosyalizm kitlelerin malıdır. Devrim örgütlü işçi sınıfının ve emekçi halkın eseri olacaktır. Her ülkede kabahatlarıyla sosyalist hareket iki ayrı döneme ayrılabilir. Bilim olarak sosyalizmin kendiliğinden gelme hareketi ve onunla paralel giden işçi sınıfının kendiliğinden gelme hareketi. Bu iki kendiliğinden gelme hareketin birleşip, merkezileşmesi gerekir. Sentezleşme kendisini ancak sosyalist partilerde gerçekleştirebilir ondan sonra sosyalist hareketin ikinci dönemi, partili mücadele dönemi başlamıştır. Sosyalist parti toplumda diğer sınıf ve tabakalara karşı işçi sınıfının bağımsız sınıf mücadelesini yöneltir, yönlendirir, İşçi sınıfının bağımsız bir sınıf olarak gerçek varlığını, işçi sınıfının sosyalist partisi temsil eder.

Sosyalist gençlik birlikleri işçi, öğrenci, köylü, sosyalist gençleri içlerinde taşısalar bile sosyalist partiler değillerdir. Sosyalist partilerin yüklendiği toplumdaki öncülük görevini yüklenemez işçi sınıfının bağımsız ekonomik, siyasi ideolojik mücadelesini yöneltemezler, buna rağmen tarihi sentezlemede somut rolleri vardır. Bir kısım aydınların, işçileşip, işçilerin aydınlaşmasına yardımcı olarak içinden tutarlı sosyalistler yetiştirmeyi, sosyalist mücadeleyi daha ileri boyutlara ulaştırmayı kendine hedef bilir. Sosyalist gençlik birliklerinin bu tarihi görevi yerine getirebilmeleri ancak örgütsel bağımsızlığı ile mümkün olabilecektir.

Yalnız sınıfı toplumlarda, politik tavırda «tarafsızlık» diye birşey söz konusu olamaz. Bunu böylece iddia etmek saçma **olduğu kadar gülünçdürde.** Sosyalist Gençlik Birlikleri burjuva-işçi sınıfı mücadelesinde sürekli olarak tavrını isminden de anlaşılacağı gibi proleteryanın yoluna ve yanına koymak mecburiyetindedir.

Sosyalist Gençlik Birliklerinin örgütsel işleyiş ilkesi, demokratik merkeziyecilikle, sosyalist parti örgütlenmesine nazaran-bazı somut durum ve şartlar hariç-demokratik olan yanı daha ağır basar. Kendi içlerindeki merkezi yanı demir disiplin değildir olamazda, daha esnektir.

Sosyalist Gençlik Örgütlerine üye olma şartları:

1 — Sosyalizme inanmak

2 — Muntazam aidatını ödemek

3 — Yönetimin göstereceği çalışma ekiplerinde verileceği görevi kabul etmek, çalışma ekiplerinden çıkan kararları uygulamaya geçmek.

Düşünce ve davranışında sosyalist olduğuna karar verilen üyeler, yönetimce üyelikleri kabul edilir.

Sosyalist emekci-öğrenci genç arkadaşlar, Sosyalist Gençlik Örgütlerinde birleşmelidirler. Bu önümüzdeki tarihi bir görevidir.

Yukarıda dünya ve Türkiyenin siyasi ekonomik durumunu belirtmiş, bu koşullarda Sosyalist Gençlik Birliğin yerini göstermiştik. Bunun gerçekleştirilebilmesi sonucu Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm kavgamız güçlü bir adım atacak, yeni mevziler kazanacaktır.

Bugünkü Şili

(Baştarafı 4. sayfada)

karşı baskı tedbirleri alınıyormuş. Bu konu hakkında bize bilgi verebilir misiniz?

Cevap : Tabii. Bizim de öğrendiğimize göre, ikinci bir baskı çeşidi olarak tarafsız veya apolitik profesörler tevkif ediliyor ve işkenceye tabi tutuluyor. Bir hafta kadar sonra da okuldaki görevlerine iade ediliyorlar. Bundan da açık olarak görülüyor ki, sadece halk cephesi değil, fakat tarafsız olan şahıslar da ciddi bir şekilde terör altında tutuluyorlar.

Şili'de kaldığım sürece şuna kani oldum ki, Şili halkı işin bilincindedir.

GSB

(Baştarafı 8. sayfada)

çekerken, aynı zamanda «bu bağın olamaması dolayısıyle işçi sınıfı hareketinin yeni kan damarları kazanamamasının eksikliğini de» önemle belirterek konuşmasına «özel olarak öğrenci gençlik, genel olarak gençlik hareketiyle işçi sınıfı hareketi arasındaki diyalektik bağların sağlanmasının günümüzdeki büyük önemini göstererek» devam etmiştir.

Daha sonra söz alan GSB Genel Sekreteri Mustafa Satış, GSB amaç ve tüzüğünü dinleyicilere okuyarak açıklamıştır

Toplantı kurucu konuşmacılara, toplantıya katılan arkadaşlar tarafından yöneltilen çeşitli soruların; Genel Başkan Baykal Gürsoy tarafından cevaplandırılmasıyla sonuçlanmıştır.

Kuruculardan aldığımız bilgiye göre, bu tip tanıtma toplantılarına Ankara, İzmir ve diğer şehirlerde de devam edilecektir.

Gençlik

(Baştarafı 8. sayfada)

İşçi sınıfı hareketinden bağımsız ve onunla kenetlenemeyen gençlik hareketinin her türlü provokasyona açık olduğunun bilincinde olan devrimci gençlik ise, mücadelesini sürdürmüş, ve saldırıların karşısına kenetlenmiş tek bir kitle halinde çıkmıştır. Bunun sonucu egemen sınıflar özledikleri anarşi ortamını oluşturmayı başaramamışlardır.

Sosyalist gençlik olarak; görevimiz kitlelere emperyalizm ve yerli ortaklarının gerçek yüzlerini teşhir etmek, onların köpekliklerini yapan faşist komando bozuntularının kimin hizmetinde olduklarını ilerici, yurtsever gençliğe anlatmak ve faşist saldırıların karşısına örgütlü, güçlü bir şekilde çıkmaktır.

BAŞYAZI

Niçin çıkıyoruz

(Baştarafı 1. sayfada)

rolüne erişmesini sağlamaktır.

Ve işte bu noktada, işçi sınıfının örgütlenmesi ve işçi sınıfı hareketiyle sosyalist hareketinin birleştirilmesi meselesine, yardımcı olmak amacıyla sosyalist gençliğin de örgütlenmesi ve işçi sınıfının siyasi mücadelesi içindeki yerini doğru bir tespitle, alması gerekmektedir.

O halde gençliğin toplumsal yerini belirtmeliyiz. Gençlik bir sosyal sınıf mıdır? Hayır. Gençlik bir sosyal gruptur ve gençliğin içinde her sosyal sınıfın temsilcileri vardır. Kapitalist toplumlarda gençlik «toplumun bütününe özgü bütün çelişkileri, uzlaşmaz sınıfların çelişkilerini taşır. Bundan da kapitalizmde gençliğin ve hareketinin, sınıfsal çıkarların kesin çatışması dışında gelişemiyeceği, emekçilerin genç kuşaklarının hayati ihtiyaçlarını ve hedeflerini emperyalizme karşı mücadelenin sağlanamıyacağı gerçeği çıkar.

Gençliğin çıkarları ve mücadelesi, işçi sınıfının bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesiyle bir zıtlık değil tam aksine uyum gösterir. Gençliğin mücadelesi işçi sınıfının demokratik ve siyasi mücadelesine bağlanması ve onun öncülüğüne tabi olması günümüzün en acil sorunlarından biridir. Eğer bu görev yerine getirilemezse en ileri gençlik hareketleri ya sonuçsuz kalır ya da çoğu kez olduğu gibi gericiliğin ve karşı-devrimin oyuncağı olur.

Şurası da açıktır ki gençliğin tümü sosyalist değildir, gençliğin büyük bir kesimi ilerici, yurtsever yani anti-faşist anti-emperyalisttir. Fakat işçi sınıfı sosyalistleri şu gerçegi de bilmektedir; İlerici gençliğin mücadelesinin tutarlılık, devamlılık göstermesi ve hedefine ulaşabilmesi için; toplumun her kesiminde olduğu gibi gençlik içinde de sosyalistlerin başı çekip, öncülük görevlerini yerine getirmeleri gerekir.

Ve bu görevin yerine getirilebilmesi için, sosyalist gençliğin ayrıca örgütlenip, ilerici yurtsever gençliğe öncülük etmesi için, bir araya gelip toparlanması ŞARTTIR. İşte bu görevin yerine getirilebilmesi için GENÇ SOSYALİSTLER BİRLİĞİ (GSB) kurulmuştur. GSB, işçi köylü ve öğrenci gençliğin sosyalistlerini bir araya getirerek örgütleyecek, gençliğin en yiğit en ileri bilinçli unsurlarını sosyalizm mücadelesine kazandıracak ve genel olarak gençliğin tüm mücadelesini işçi sınıfı mücadelesine bağlamaya yardımcı olmaya çalışacaktır.

Bu çalışmalara yardımcı olmak için, SOSYALİST GENÇLİK gazetesi, geniş gençlik yığınları içinde en yaygın ajitasyon ve propaganda, yani gençliğimizin her türlü sorunlarına, işçi sınıfı bakışı açısından yaklaşarak çözüm yolları getirecek, bilimsel sosyalizm öğretisini gençlik içinde yaymaya ve bilinçli bir şekilde sosyalist mücadeleye kazanmaya çalışacaktır.

Sosyalist GENÇLİK
Sahibi : Baykal Gürsoy
Sorumlu Müdür : M. Ali Kutlu
Yönetim yeri : Piyerloti cad. 37/c Kat: 2 Çemberlitaş/İST.
15 günde bir çıkar. Son baskı tarihi: 14/Ocak/1975
Dizgi, baskı : Murat Matbaacılık Koll. Şti. Cağaloğlu/İST.

Viranşehir katliamını protesto ediyoruz

Burjuva basının iğrenç suskunluğu ve olayı akıl almaz bir şekilde çarpıtarak kamuoyuna yansıtması, burjuva basının ne menem bir haber politikası güttüğünü tüm ilerici, yurtsever ve sosyalistlere bir kere daha göstermiş bulunuyor. Böyle bir katliamın meydana gelişi ilk olmadığı gibi, bu olayın çarpıtılarak yansıtılması da ilk değildir. Kesinlikle bilinen bir gerçek de on yılları, yüzyılları kapsayan bu terör ve zora dayanan asimilasyon politikasının bir parçası olarak tezgâhlanan bu tür şiddet ve baskılar şovenist ve ırkçılığın maddi temeli olan kapitalist sömürü mekanizması ortadan kalkıp yerini sosyalizm almadıkca kesin çözüme ulaşmayacaktır. Örtbas edilemeyen bu vahşi katliam, üstüne sünger çekilebilen ve çekilemeyen yüzbinlere ırkçı, şovenist, faşist baskı olayının en son halkasından başka bir şey değildir. Bu katliamın kaynaklandığı noktayı kaçakçılık olarak göstermek doğudaki üç yaşındaki çocuğu kahkahalarla güldürecek olan aciz bir gerekçedir. Çünkü doğuda yediden yetmişe herkes kesinlikle bilir ki kaçak malların haraç-mezat satışı alabildiğine serbesttir. Alabildiğine serbest olduğu gibi bu işle uğraşan resmi görevlilerin de çok kısa bir zamanda zengin olmaları adeta doğal karşılanacak bir hale gelmiştir. Durum böyle olduğuna göre ve bundan öncesinin bu konudaki kronolojik bir sıralamasının doğrultusunda bu son olaya baktığımızda hiç de öyle kaçakçılık gibi doğuda normallik kazanmış bir gerekçeden 20 kişinin hunharca katledilmesi burjuvazinin gösterdiği gerekçeyle hiç de inandırıcı olmamaktadır. Ve yine geçmişte küçük-burjuva ideolojisinin etkisiyle sosyalist hareketi küçük-burjuva radikalizminin kuyruğuna takanlar, bu tip yığın halindeki katliamları sosyalizm adına hoşgörü ile karşılamışlar veya suspus olmuşlardır. Bu da elbette ki ırkçı, şovenis, faşist burjuvazinin işine yaramıştır. Elbetteki bu kuyrukçu, sosyalizm adına gerçekleştirilen garip ideolojinin bu sonuca ulaşmasının temel sebebi kitlelerin maddi gücüne inanmamaktan ileri gelir.

Biz tekrar vahşice gerçekleştirilen bu katliamı nefretle lanetliyor, tüm ilerici, yurtsever sosyalist arkadaşlara bu konularda tekrar tekrar uyanık olmaları hususunda dikkatlerini çekiyoruz.

GSB'nin Istanbul toplantısı

Emekçi, öğrenci sosyalist gençliğin Türkiye çapında örgütlenmesi için kurulan Genç Sosyalistler Birliği (GSB), örgütü sosyalist gençlere tanıtmak üzere yaptığı kuruluş toplantılarından ilki, 10 ocak günü İstanbul'da gerçekleştirilmiştir.

İstanbul TÖB-DER salonunda tertiplenen ve 500'e yakın dinleyicinin bulunduğu toplantı tam bir olgunluk havası içinde başlamış ve öyle bitmiştir.

GSB'nin niteliğinin duyurulması amacıyla yapılan toplantıda, önce GSB Genel Başkanı Baykal Gürsoy konuşmuş, GSB'nin kuruluş amaç ve gayelerini belirtmiştir. Konuşmasında «Gençlik hareketinin sınıf mücadelesinden bağımsız olamayacağını», belirten konuşmacı, daha sonra «geçmişte öğrenci gençlik hareketi ile işçi sınıfı hareketi arasında bağın sağlanamaması dolayısıyla, öğrenci gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist hareketinin istenilen hedeflere varılamayıp sonuçsuz kalmasına» dikkati

(Devamı 7. sayfada)

sosyalist GENÇLİK

Gençlik üzerinde faşist saldırılar sürdürülüyor

«Milliyetçi cephe» oluşturabilme çabalarının sürdürüldüğü son günlerde, devrimci gençliğin yükselen mücadelesine de paralel olarak gençlik üzerine faşist saldırılar yoğunlaştırıldı. Özellikle gençlik üzerinde yoğunlaştırılan faşist saldırılar özünde bütün halkımızadır. Emperyalizm ve yerli ortaklarının köpekliğini yapmak görevini üstlenen faşist saldırganlar, Adana'da CHP'li işçi kardeşimiz Hüseyin Örek'i öldürdüler. Ankara'da Türkiye Sosyalist İşçi Partisi üyesi Mahmut Filiz'i kurşunladılar. Yıldız'da son sınıf öğrenicisi devrimci kardeşimiz Şahin Aydın'ı hazırladıkları alçakca bir tuzağa düşürürek şehit ettiler. Daha bunlara bir sürü örnekler eklenebilir. Akademik taleplerle patlak veren boykot hareketlerinden tutun da siyasi bir amaca yönelik her türlü ilerici devrimci hareketi engelleme saldırılarına kadar...

Sosyalistler bu tür oyunların yabancısı değildirler. Geçmişte bu tür oyunların sahneye konduğunu çok iyi bilirler. Saldırıların amacı gayet açıktır. İçinde bulunduğumuz gittikçe derinleşen ekonomik kriz, peşinden politik krizi getirmiş, ve egemen sınıflar kendi aralarındaki çıkar çelişmelerinin de derinleşmesiyle hükümet edemez duruma geçmişlerdir.

Bunun sonuncu olarak; hakim sömürücü güçler halkın dikkatini ekonomik ve siyasi bunalımdan uzaklaştırmak, aynı zamanda gençlik hareketini hedefinden saptırmak amacıyla eskiden beri tezgahladıkları bu oyunu yeniden sahneye koymuşlardır. Nitekim söz de liberal sermaye basını «sağ-sol çatışması», «anarşi hortladı» sloganlarıyla işçi ve emekçi kitleleri yanıltma görevini sürdürmüş, faşist bazı yayın organları ve yazarlar ise, emperyalist uşağı bu saldırgan köpeklere «milliyetçi, Türkçü» gibi sözlerle övgüler düzenleyerek faşist saldırıları teşvik etmişlerdir.

(Devamı 7. sayfada)

Sosyalist Gençlik Gazetesi'nin duyurusu

Sosyalist gençlik gazetesi yayın hayatına, geniş bir duyuru kampanyası ile başlamıştır. Duyuru kampanyamız gücümüz oranında, kısaca gazetenin amacını belirten el ilânlarının, gençliğin geniş oranda bulunduğu kesimlere dağıtılması ve bu tip yerlerde yapılan afişleme ile sürdürülmüştür. Çağırı sahamızı ilerici, yurtsever, anti faşist, anti emperyalist, sosyalist'ler teşkil etti.

Yapmış olduğumuz duyuru kampanyasından da anlaşılacağı gibi, gazetemizin amacını kısaca belirtirsek: Emekçi öğrenci gençliğin sosyalist gençlik örgütlerinde birleşmelerini sağlamak, genç arkadaşlarımızı sosyalizm bilimi ile eğitmek, hakim sömürücü güçlerin gençlik üzerinde oynadıkları oyunları teşhir etmek, sosyalist gençliğin dünya sosyalist gençliği ile düşünce birliğini sağlamak, gençlik içine sızdırılmağa çalışılan her türlü gerici, ırkçı, düşüncelerin gençlik içinde tecrit olmasını sağlamaktır.

Elbetteki bütün bu önemli ve yapılması gerekli istekler tek başımıza gerçekleştirebileceğimiz şeyler değillerdir. Bütün bunlar ancak sosyalistlerin ortak çalışması, ortak çabaları sonucunda gerçekleştirilebilir. Yayın hayatımıza başlarken, şu andaki mevcut gücümüzü değerlendirirken, henüz bugün beraber olamadığımız, ama ileride muhakkak kucaklaşacağımız arkadaşlarında önemli katkılarını gözönüne almış bulunuyoruz.

Biz biliriz ki sosyalist bir gazetenin en önemli ve en önde gelen görevi, sosyalizmi geniş kitlelere götürmek, sosyalizmin geniş kitlelerce kavranmasını sağlamaktır. Sosyalist fikirler kitlelerle kucaklaşmadıkça maddi güç olması imkânsız hale gelir. Bu tarihi görevin yerine getirilmesinde, sosyalist gazetelerin yapacağı geniş bir sosyalist ajitasyon, propaganda (uyandırma, bilinçlendirme) faaliyetlerinin önemli yeri vardır. Aynı zamanda sosyalist gazetenin zaten yukarıda söylenenlerle kaçınılmaz ilişki içinde bulunan diğer bir önemli görevi daha vardır ki; bu da genişçe yapılan ajitasyon propaganda sonucunda oluşan sosyalist kitle potansiyelini doğru bir eylem ve örgütlenme çizgisinde toparlanmasına ideolojik (sınıfsal dünya görüşü) plânda yardımcı olmaktır. Mütevazi ölçüde de; gelişen kitle hareketleri ve örgütlenmesine şâkül vazifesi görebilmektir. Elbetteki bu görevler yayın yapan sosyalist gazetenin niteliğine, yayın yaptığı ortamın (maddi) şartlarına bağlı olarak değişir.

Sosyalizmin kitlelerce benimsenmesi, kitlelerin malı olması için yapılacak sosyalist ajitasyon ve propagandanın bir yanıyla, sosyalizmin bilimsel ruhuna aykırı olmamasına, kesinlikle dikkat ederken, diğer yanıyla da kuru, soyut lâf ebeliğine kaçan şekilde olmaması da gereklidir. Sosyalist ajitasyon ve propaganda kitlelerin somut yaşantılarında karşılaştıkları mesleki, akademik, demokratik ve siyasi sorunlardan da kaynaklanmalıdır.

Toplumun her kesiminde oluşan her türlü, binlerce, yüzbinlerce sorunu, zulmün, baskının faşist uygulamaların düzenle olan şaşmaz ilişkilerini sınıfsal maddi ve tarihi sebeplerini kitlelere belirtmeli, çözüm yolu ve yöntemlerini, siyasi olan niteliklerini göstermelidir.

Bugün Türkiye'de emekçi ve öğrenci gençliğimizin sosyalistlerce ele alınmamış binlerce sorunu vardır. Gençliğe sosyalizmi ajitasyon ve propaganda yolu ile getirirken önemli katkıları olacak, ama henüz ele alınmamış bu sorunları kısaca belirtirsek; şehirdeki emekçi gençliğin çıraklık, kalfalık, işçilik dönemlerinde karşılaştığı zun iş günü, düşük ücret, sigortasızlık, sendikalaşamama horlanma baskı uygun olmayan çalışma şartları lise ve orta öğrenim gençliği üzerine hâlâ uygulanan haksız yönetmelik uygulamaları, dayak atma, demokratik kitle örgütlerini kuramamaları, köy emekçi gençliğimizin karşılaştığı her türlü binlerce mesleki ekonomik demokratik sorunları vardır.

Görevimiz bu sorunların açığa çıkarılması ve çözüm yolu ve yöntemlerinin getirilmesidir. Bu önemli görevin yerine getirilmesi hepimizin ortak çabaları sonucunda olacaktır.

Genç Sosyalistler Birliğinin toparlayıcı olabilmesi, kitlelerle bağ kurabilmesi oranında bu tip haberleri toparlıyabilme ve bize iletmeleriyle imkânımız daha da artacaktır. Ama bunun yanında sizlerin de bizzat bize göndereceğiniz uyarı ve haberler çok önemlidir.

Bu konuda dostça ilginizi bekliyoruz.

SOSYALİST GENÇLİK

işçi hareketleri gittikçe yoğunlaşıyor

Emperyalist dünya büyük bir ekonomik kriz içine girmiştir. Ve bunun doğal bir sonucu olarakta sömürge ve yarı sömürge ülkelerde buhran kendini fazlası ile hissetirmektedir. Bu ülkelerden biri olan ülkemizde, son Kıbrıs harekatı ile ekonomi iyice bozulmuştur. Sömürücü sınıflar, bu buhranı atlatmak için ve bütün mali yükleri çalışan sınıflar üzerine yıkaibilmek için büyük bir gayret göstermektedirler. Bu yüzden, başta işçi sınıfı olmak üzere, tüm emekçi halkımız üzerine baskılar yoğunlaşmış, «Milli çıkarlara ters düşüyor» diye grevler ertelenmeye başlanmıştır. Her tarafta işçiler ve diğer emekçiler ekonomik ve demokratik talepleri için kararlı bir şekilde mücadelelerini sürdürüyorlar.

İşte bunlardan birkaçı :

YİĞİT EPENGLE İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ:

Epengle işçileri, kendilerini gerçekten temsil eden Tüm Dokuma İş Sendikasına yetki verilmemesi üzerine direnişe geçtiler. Epengle'nin yiğit işçileri, iyi aya yakın süredir, kararlı bir şekilde direnişlerini sürdürüyorlar.

Bu mücadele, işçilerin serbestçe kendi sendikalarını seçme demek olan, REFERANDUM hakı için mücadelenin bir parçasıdır.

Zafer kararlı bir şekilde mücadelelerini sürdüren EPENGLE İŞÇİLERİ'nin olacaktır.